

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Ella Roose
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Graphius
Eekhoudriesstraat 67
9041 Gent

Hoofdredacteur

Ella Roose

Coördinator

Judith Lambert

Chef Reclame & PR

Jan Emiel Cordeels

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Mick Menu

Chef Wetenschap

Dries Van Den Eynden

Chef Beeld

Flo Tomlinson

Chef IT

Felix Capon

Chef Satire (officieus)

Dries Blonrock

Redacteurs

Antoon 'De Boer' Van Ryckeghem, Arthur 'Keizer met nieuwe kleren' Jacobs, Ayala 'meisje met de zwavelstokjes' Istas, Collin 'Gelaarsde kat' Cardon, Daan 'Hans' Van Cauwenberge, Daphne 'Prinses op de erwt' Lox, David 'Peter Pan' Michiels, Dries 'Marieke Van Nymeghen' Blonrock, Dries 'Hollebolle Gijs' Van den Eynden, Elise 'Grietje' Maes, Ella 'Aurora' Roose, Flo 'De rattenvanger van Hamelen' Tomlinson, Judith 'Vrouw Holle' Lambert, Katrien 'Balou' Vandenbroeck, Luna 'Giechel' Nys, Marjan 'Jasmine' Suffys, Mick 'Dommel' Menu, Pieter 'Repelsteeltje' Beirens, Sixtine 'de Goede Fee' Bérard

Medewerkers

Bart 'Rapunzel' Kelchtermans, Camilla 'Pinokkio' Chmielewska, Charlotte 'Belle' Monbailieu, Daan 'Klein Duimpje' Verschuere, Dries 'D'Artagnan' van Dort, Elina 'Sneeuw witje' Volodchenko, Isaura 'Assepoester' De Baets, Lies 'Tinkerbel' De Middel, Mona 'De kleine zeemeermin' Vermeiren, Rozanne 'De vliegende Hollander' Van Marle, Thibaut 'De Reus' Mees, Tristan 'Jaak en de bonenstaak' De Belser

Illustraties

Antoon Van Ryckeghem, Daan Van Cauwenberge, Dries Blonrock, Flo Tomlinson, Pieter-Jan Frees, Sixtine Bérard, Yanne 'Mulan' De Frenne

Foto's

Charlotte Monbailieu, Elias 'Ursula' Belo, Hanne 'Alice' Thiessen, Judith Lambert, Korneel 'Prins Charmant' Defieuw, Pieter-Jan 'Aladdin' Frees, Sixtine Bérard

Eindredactie

Arthur Jacobs, Collin Cardon, Daphne Lox, Dries Blonrock, Dries van den Eynden, Dries van Dort, Ella Roose, Felix 'De Grote Boze Wolf' Capon, Flo Tomlinson, Hanne Thiessen, Jan Emiel 'Vierbille' Cordeels, Judith Lambert, Luna Nys, Mick Menu, Nathan 'Blauwbaard' Laroy, Nausikaa 'Goudlokje' De Nil, Pieter Beirens, Pieter-Jan 'De Sprookjesboom' Schepens, Pieter-Jan Frees, Thomas 'Roodkapje' De Paepe, Tristan De Beltser, Vincent 'Doc' Peeters

Cover

Vincent Iñaki

ODE AAN HET BLAD VAN PAPIER

DOOR ELLA ROOSE

Op donderdag 15 oktober werd ik wakker gebeld met de boodschap dat onze universiteit rood zou kleuren. Nee, dit gaat niet over een bloedbad of een socialistische revolutie, maar over 'code rood'. Een terugkeer naar maart, een hybride vorm van semilockdown of een verlenging van de uitzichtloze situatie: ik heb me er mentaal op proberen voorbereiden aan de start van het academiejaar. Toch is het moeilijk om nu niet in een zeetje van dramatische gedachten te verdrinken: wat als dit betekent dat we dit heerlijke boekje niet meer kunnen maken? Wat als dit de laatste *Schamper* van het academiejaar is? Wat als de overstap naar online-artikels ervoor zorgt dat deze papieren *Schamper* de laatste ooit is?

In een poging mijn emoties te bedwingen, greep ik terug naar het begin. Op de voorpagina van de allereerste *Schamper* in 1975 schreef de eerste hoofdredacteur, wijlen **Koen Raes**:

"*Schamper* wil zich een eigen gezicht opbouwen, een gezicht dat zich zal spiegelen in de activiteiten van de werkgroepen die in en om de universiteit sociale actie voeren. Daar ligt ons vertrouwen... Voor een nieuwe studentenbeweging, voor een nieuw links. *Schamper* zou zich moeten oplossen in de hele studentengroep, en daarbuiten verdwijnen in de lezersbrieven, reacties-, kritieken.

“*Schamper*, amper aan haar eerste nummer.”

Wat als dit de laatste *Schamper* van het academiejaar is?

Mijn fatalistische gedachten terzijde en 620 edities later besef ik dat we ook nu, ongeacht

het format van ons studentenblad, tot die essentie kunnen terugkeren. Het dilemma, of eerder de zoektocht die *Schamper* nu bezighoudt, is erg representatief voor wat er in de buitenwereld gebeurt. We willen voortdoen zoals voorheen, maar we moeten gedwongen transformeren en iets nieuws proberen. Paniek! De mens is een gewoontedier. Maar net zoals *Schamper* ooit is opgericht, moeten wij het kind nu heropvoeden. En dat zal lukken.

ONDERWIJS

- 4 StUdEnTenEvEnEmEnTeN - Nu & Toen
- 5 Best Of: mediageile proffen
- 6 Diversiteit aan de UGent
- 8 Opinie
- 10 Corona zorgt voor digitale revolutie
- 13 The Schamper Times
- 14 Rock-'n-roll-rectoren
- 17 UGent Verkend: toiletten van het rectoraat
- 18 In love with the CoCo
- 19 Dagelijkse RestoKost
- 20 Facul-tea
- 21 Kruiswoordraadsel

WETENSCHAP

- Wetenschapskort 22
- Schamperlab: mondmaskers ontmaskerd 23
- De feilbaarheid van kennis 24
- The Grey Zone 26
- Doodsoorzaak: Unief 27
- "Het GUM is geen pretpark" 28

CULTUUR

- 30 KultuurKort
- 31 Het Portfolio: Elia Claessens
- 32 Interview met Lukas Lelie
- 35 De Spreekbuis
- 36 Meer schermtijd voor diversiteit

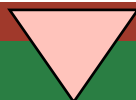
SATIRE

- De liegende componist 38
- Strip - De liegende afspraak 39

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR ROZANNE VAN MARLE

De coronamaatregelen worden steeds verder aangescherpt, maar dat is geen reden voor verveling! Daarom een klein overzicht van al het moois dat de studentenverenigingen van de UGent ons de komende twee weken opnieuw te bieden hebben:

1. **Filologica:** Filologica's Escaperoom, **maandag 19/10/2020, 19:30**, Blandijn.
2. **Prometheus:** Gezamenlijke schrijfsessie rond het thema 'Post-Apocalyptic', **dinsdag 20/10/2020, 19:00**, Blandijn.
3. **Jongsocialisten StuGent:** REDTalk: 'Gender in de Blender' met Piet Hoebeke, **dinsdag 20/10/2020, 20:00**, Online via Zoom.
4. **Gentse Biologische Kring:** Schaatsen, **donderdag 22/10/2020, 18:30**, Ijsbaan Kristalijn.
5. **Vlaamse Biomedische Kring:** Spelletjesavond, **donderdag 22/10/2020, 19:15**, Campus Sterre Auditorium 3.
6. **Gentse Universitaire Dansclub:** Ballroom & Latin voor beginners, **maandag 26/10/2020, 19:00**, Ledeganck Foyer.
7. **Minos Gent:** Halloweenavond, **dinsdag 27/10/2020, 20:00**, Café Amber.
8. **Politeia:** Bowlen, **woensdag 28/10/2020, 17:30**, Overpoort Bowl.
9. **Veto Gent:** Proefsessie @Gruut, **woensdag 28/10/2020, 19:00**, Stadsbrouwerij Gruut.
10. **Home Astrid:** Halloweenocht, **donderdag 29/10/2020, 19:00**, Campus Sterre (tuin naast S5).
11. **Moeder Theepot:** Personalitea, **donderdag 29/10/2020, 19:00**, Thermanal Plenaire zaal.

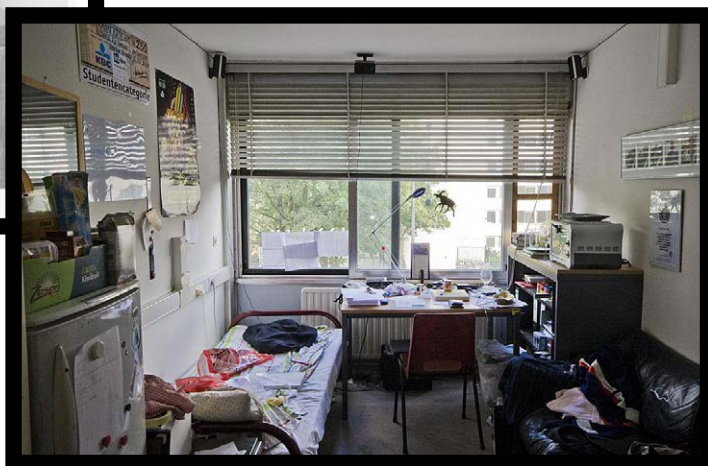
NU & TOEN

DOOR DRIES VAN DORT

Toen: In 1960 was Home Fabiola het toonvoorbeeld van studentenhuysvesting: uitgebreid sanitair, grote kamers (voor die tijd), en de universiteit als huisbaas. Met de toename van het aantal studenten volgden al snel homes Boudewijn, Astrid en Heymans.

Nu: Zestig jaar later zijn de homes nog even populair, maar structureel verouderd. Om te voldoen aan heden-daagse eisen is de universiteit bezig met het renoveren van oude homes, en het bouwen van nieuwe.

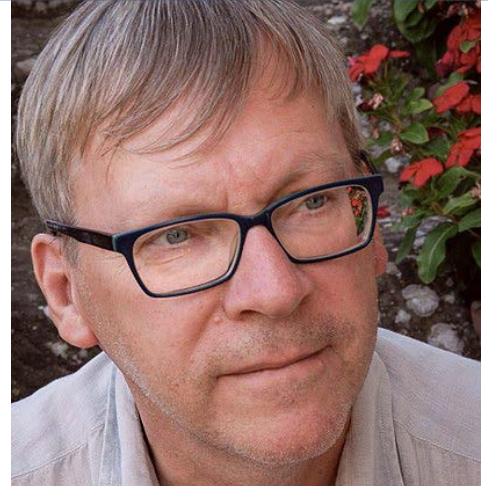

Best of: mediageile proffen

DOOR DAAN VAN CAUWENBERGE & PIETER BEIRENS

1. DIRK VERHOFSTADT

Als je politieke filosofie en mediarecht een ietwat vreemde combinatie vindt, ken je duidelijk deze titaan nog niet. Die kans is nochtans klein, aangezien hij zijn achternaam en tot wel twee biologische ouders deelt met oud-premier **Guy Verhofstadt**. Spijtig genoeg is Guy geen professor aan de UGent, dus moeten we net als de Belgische media genoeg nemen met zijn broer. Hoewel zijn naam elke keer genoemd wordt als er weer eens kritiek moet gegeven worden op rechts of nieuwe liberale ideeën nodig zijn, duiken er verrassend weinig interviews met hem op. Dat is natuurlijk zijn opleiding: hij weet heel goed dat de pers niet luistert als je gewoon met hen gaat spreken, dus verstopt hij zich achter een mediaschuwe façade. Mediageil en manipulatief, je zou het niet van hem verwachten.

2. STIJN BAERT

Welke lijst is nu volledig zonder minstens eenmaal **Stijn Baert** te vermelden? 'Geen enkele' kan je hem zelf al horen denken. Behalve dat hij zijn tijd aan onze Alma Mater blijkbaar afwisselt met een minderwaardige positie aan de Universiteit van Antwerpen, is Stijn de perfecte man voor een stuk over mediageile proffen aan de UGent. Deze arbeidseconoom is bij het gewone volk bekend omwille van zijn aanwezigheid op 'De Afspraak' als het weer eens over werken gaat, en zijn kwalijke geroep op Twitter naar overheden die toch niet willen luisteren.

3. MAARTEN BOUDRY

Hij mag dan technisch gezien geen professor zijn, maar deze lijst zou niet compleet zijn zonder minstens een vermelding van meneer **Boudry**. Andere proffen laten zich in hun bezoeken aan tv-studio's remmen door pietluttigheden zoals verstand van zaken of specialisatie in het domein. Meneer Boudry is de enige die deze banaliteiten weet te overstijgen en zijn maatschappelijke rol inneemt als academicus die je kunt vragen om tegen zo'n beetje iedereen over zo'n beetje alles te komen spreken voor een camera. *Love him or hate him*, hij blijft de onbetwiste winnaar van deze competitie.

CORONA ZORGT VOOR DIGITALE REVOLUTIE AAN DE UGENT

Het venijnige virus zorgde voor heel wat beperkingen in het studentenleven aan de UGent. De Directie ICT ervaart het anders: voor hen is dit hét moment om de digitalisering in een stroomversnelling te steken.

Danny Schellemans is de directeur van de Directie Informatie- en Communicatietechnologie (DICT) aan de UGent. Hij stelt dat de coronacrisis heeft gezorgd voor een verandering in de manier waarop we lesgeven, onderzoeken en samenwerken: "Ik durf soms het woord 'digitale revolutie' te gebruiken." Om het nieuwe academiejaar in goede banen te leiden, hebben de informatici aan onze universiteit de handen flink uit de mouwen gestoken.

Wat zijn de voornaamste aanpassingen die jullie door de coronacrisis hebben moeten doorvoeren?

"We waren al bezig met enkele projecten, zoals Microsoft Teams introduce-

ren, maar door de omstandigheden waren we verplicht om dat met een hogere snelheid door te voeren. En dat is vrij goed gelukt, ondanks een paar kleine foutjes. Tijdens de eerste coronagolf in maart was digitaal lesgeven een volledig

“

Ufora valt te vergelijken met
Rock Werchter

onontgonnen gebied. Toen heeft de directie in allerijl maatregelen en nieuwe producten moeten invoeren. Ik denk in

het bijzonder aan Bongo en Teams, die ons door de eerste lockdown hebben geholpen. Daarnaast hebben we ook extra opnamemateriaal in de aula's geïnstalleerd om lesgevers te ondersteunen."

"Dat we nu in een soort van *mixed mode* kunnen lesgeven, is het resultaat van veel voorbereidingswerk tijdens de zomermaanden. Een van de grootste veranderingen is dat we nu Zoom hebben geïntroduceerd, wat voor lesgevers het meest gebruikte platform bleek te zijn. De aankoop van Zoom is een groot succes en zorgt ervoor dat we de interactiviteit tijdens de lessen kunnen behouden, ook met grotere groepen. Er waren in een honderdtal lokalen al vaste camera's geïnstalleerd, maar er zijn nog steeds een honderdtal lokalen zonder. We hebben in de voorbije maanden ongeveer vijfhonderd mobiele camera's aangekocht. Op die manier kan er in alle leslokalen op elk moment tegelijkertijd lesgegeven worden aan studenten thuis en studenten in auditoria. We zijn nu ook bezig met een dossier rond *online proctoring*, met het oog op de examens in januari. Dat is een tool om tijdens online testen na te gaan of alles op een correcte manier verloopt."

Wat is de impact van al die aanpassingen? En hoe reageert de UGent-populatie erop?

"Iedereen moet even wennen aan de nieuwe technologie. Zo zagen we in de afgelopen weken veel technische vragen opduiken bij studenten. Daarnaast wor-

den we er ook mee geconfronteerd dat de lesgevers de nieuwe technologie nog niet gewoon zijn. Het is een hele verandering. Vandaar dat het woord 'revolutie' past in deze context. Ik ben blij dat de tools op zich stabiel functioneren, maar er blijft een soort onwennigheid bij zowel lesgevers als studenten."

Heeft DICT iets ondernomen om de docenten wegwijs te maken met het nieuwe ICT-materiaal?

"Ja, we werken daarvoor samen met de Directie Onderwijsaangelegenheden (DOWA). Er zijn verschillende initiatieven, waaronder enkele opleidingen voor docenten over het gebruik van Zoom in augustus en september. Toch is er nog een lange weg af te leggen voor iedereen vlot met alles kan werken."

Ondanks het opnamemateriaal dat werd aangekocht, wordt een groot deel van de online lessen gegeven via Zoom en Bongo met een webcam.

"De camera's die in de aula's zijn geïnstalleerd, zijn vooral gemaakt om af en toe een les op te nemen in zeer hoge kwaliteit. Zo is alles wat op het bord wordt geschreven perfect zichtbaar. Het is een zeer hightech systeem dat bedoeld is voor bepaalde lessen die het echt nodig hebben. Het was nooit gericht op alle lessen. Bij de meeste lessen zijn het bord en de hoge resolutie niet zo belangrijk en dan is Zoom nog steeds een goede oplossing, ook omdat het interactiviteit mogelijk maakt. Er is zeker nog werk in de toekomst. Bijvoorbeeld om Zoom toe te kunnen passen op de installaties. Ik denk dat het op dit mo-

ment goed is voor de UGent dat we een paar verschillende mogelijkheden kunnen aanbieden. Het is nu onze taak om al die nieuwe oplossingen te integreren tot één logisch geheel en te zoeken naar de beste weg vooruit."

“

Ik ben er zeker van dat we niet meer terug naar vroeger gaan

Hoe komt het dat Ufora af en toe uitvalt, ligt dit aan de capaciteit van de servers?

"Op 21 september om halfnegen was er een probleem op Ufora. Dit lag niet aan Ufora zelf, maar aan het systeem dat studenten binnenlaat op de site. Je kon het vergelijken met het aankopen van een ticket voor Rock Werchter, daar heb je vaak hetzelfde probleem. We hadden niet verwacht dat een zodanig grote toestroom aan studenten op hetzelfde moment zou proberen inloggen. Ufora is een product dat in de cloud zit. We werken daarvoor samen met een Canadees bedrijf dat voor ons een leeromgeving ter beschikking stelt. Daar is er ook even een hapering geweest en dat lag waarschijnlijk aan capaciteitsproblemen bij hen. Er zijn dus zeker enkele problemen, maar ondertussen hebben we een balans gevonden en zijn de meeste hindernissen overkomen."

Hoe zien jullie de toekomst van online lesgeven, nu er wordt ingezet op digitalisering?

"Ik heb jammer genoeg geen kristallen bol. Wat ik wel weet is dat we volgend jaar samen met DOWA en een werkgroep zullen bekijken welke producten we blijven gebruiken. Er is een stap gezet in de richting van digitalisering en ik ben er zeker van dat we niet meer terug naar vroeger zullen gaan. Maar hoeveel lessen in de toekomst gestreamd en opgenomen zullen worden en in welke omstandigheden dat zal gebeuren, is voor toekomstige gesprekken."

Aan de UGent komen ze erachter dat afstandsonderwijs ook zonder de nieuwste technologie mogelijk is

VIJFTIG TINTEN DEKOLONISATIE

DOOR TRISTAN DE BELSER
AFBEELDING DOOR ELIAS BELO

Onlangs werd het standbeeld van **Leopold II** weggehaald uit het Gentse Zuidpark in de aanwezigheid van de burgemeester. Het is ironisch dat **Mathias De Clercq** deel uitmaakt van een politieke partij waarvan de twee machtigste families nog steeds betrokken zijn in de Congolese mijnbouwindustrie. De 'Leopolden' van vandaag ontginnen tot nog toe Congolese grondstoffen zonder al te veel bij te dragen aan de Congolese maatschappij. Het is dan ook vreemd dat het grootste deel van de Belgische dekolonisatiebeweging blijft focussen op een koningshuis dat nu niet veel macht meer heeft. Natuurlijk is dit deels een strategische keuze. Eén standbeeld minder valt beter te verkopen dan een kritische ommezwaai in de gehele maatschappij en dus ook in de privileges die Europeanen hebben, ongeacht hun 'kleur'. Je kan jezelf de vraag stellen waarom diezelfde lui zich niet richten op neokoloniale bedrijven zoals Shell en Umicore.

Het weghalen van beelden van koloniale heersers kan zinvol zijn als men de beeldvorming rond kolonialisme wenst te veranderen. Maar het verandert niets aan de economische machtsverhoudingen tussen en binnen het Globale Noorden en Zuiden. Het (neo) kolonialisme is een onmisbare schakel in de ontwikkeling van onze hedendaagse welvaart. Is men bereid het westerse luxeleventje te laten varen voor een vage 'dekolonisatie'?

De blinde vlek in het populaire *woke*-discours is dat het niet de belangen van alle mensen van kleur verdedigt. Zo is een van de kenmerken van het *woke*-isme de representatie in de hoogste regionen

van de maatschappij tot fetisj maken als oplossing voor het hedendaags racisme. De *woke*-isten doen ook aan essentialisering, aangezien zij ervan uitgaan dat alle mensen van kleur op dezelfde manier racisme ervaren. In werkelijkheid bevoordeelt dit discours vooral mensen die een 'glazen plafond' ervaren. Het blijft daarentegen stil omtrent de overrepresentatie van mensen met een migratieachtergrond in 'essentiële' sectoren zoals de zorg-, schoonmaak- en distributiesector. Het *woke*-istisch dekolonisationsdiscours stelt

maatschappelijke structuren niet in vraag, maar kijkt eerder naar wie de top van deze structuren bevolkt.

“

De sociaal-economische breuklijn verdeelt de dekolonisatiebeweging

De vraag is of deze invulling van dekolonisatie iedere niet-witte persoon effectief aanbelangt. Een mijnwerker die in een Congolese kobaltmijn werkt, zal waarschijnlijk een

veel ingrijpender idee van dekolonisatie aanhangen dan de *woke*-isten. Hij zal eerder het feit dat Congo nog steeds als goedkope grondstoffenleverancier fungeert als problematisch beschouwen, ongeacht of hij zich herkent in de aandeelhouders. De parallel kan getrokken worden naar werkend België dat ook niet de grootste affiniteit voor de economische top koestert. De sociaal-economische breuklijn verdeelt onverbidde dekolonisatiebeweging.

Wat men onder 'dekolonisatie' verstaat, is sterk verweven met de eigen ideologische voorkeuren. Men moet zich dus goed bewust zijn van de politieke agenda van figuren die zich opwerpen als voorstanders van 'dekolonisatie'. Die agenda kan gaan van het veranderen van straatnamen tot een allesomvattende revolutie. Wat wenselijk is, laat ik in het midden.

RUN THE CLIMATE

ONLINE/OFFLINE

Vanaf donderdag 22/10, 12:00

ONLINE voorstelling van het duurzaamheids- verslag 2020

met reacties van vicerector & beheerders,
Hans Bruyninckx, Thomas Leysen, Joris Meys,
Natalie Eggermont, Nicolas Bearelle,
Korneel Rabaey, Zuhail Demir. En jij?

Vanaf maandag 26/10

ELKE WEEK een ander duurzaamheidsthema in de kijker: acties, brainstorms & de uitreiking van de Rikskes!

Bekijk de online voorstelling
& de volledige agenda op

RUNTHECLIMATE.BE

Diversiteit aan de UGent: een proces van lange adem?

DOOR ELISE MAES & DRIES VAN DEN EYNDEN
AFBEELDING DOOR DAAN VAN CAUWENBERGE

De UGent heeft de herbronning van het diversiteitsplan ingezet. Om het plan van 2008-2018 nieuw leven in te blazen, komt ze op de propfen met een volledige herwerking. Verandert het plan voldoende en sluit het aan bij de noden die de voorbije jaren duidelijk werden?

“Door de toegenomen afstand tussen jeugd en onderwijs, lijken kansen die eerder al gebreken toonden nog verder af te nemen”, aldus *Knack*. De vraag is dan ook of dit tot een shift naar meer diversiteit geleid heeft. De ‘Black Lives Matter’-beweging (BLM) kende enkele maanden geleden ook in België een opmars, en onze regering was nooit eerder zo divers. Ook de UGent komt met een vernieuwd diversiteitsplan op de propfen. Hoog tijd om dat inhoudelijk op de rooster te leggen.

BETER LAAT DAN NOOIT?

In dit beleidsplan wordt vooral gesproken over gender, migratieachtergrond en functiebeperkingen. Het vergroten van onderwijskansen staat centraal om instituten van binnenuit een diverse twist te geven.

In het interview dat *Schamper* vorig jaar al afnam van studentenvereniging Umoja, bleek dat bij een onderzoek naar mental welbevinden aan de UGent, studenten met een migratieachtergrond slechts gebrekkig bereikt werden. Ook schoot de representatie van mensen met een migratieachtergrond op onze universiteit tekort. Waar ze met een tiental studenten van kleur startten, bleven ze later maar met twee over. Dit werkte voor

hen niet alleen ontmoedigend, maar dit leverde hen ook het bewijs dat ze het moeilijker hadden zich rechtop te houden in ons universitair klimaat.

Ook **Amber Pockelé**, studente aan de UGent met een chronische ziekte als functiebeperking, deelde op Twitter een negatieve ervaring met de UGent: “Door een operatie voor mijn chronische ziekte heb ik enkele examens niet bijgewoond,

“

De universiteit erkent dat de diversiteit in de hedendaagse maatschappij te weinig wordt weerspiegeld

waardoor ik de 75-procentregel niet gehaald heb voor mijn studiepunten. Die zou ik eigenlijk terug moeten krijgen, waardoor ik beroep indiende. Pas vijf weken na aanvang van het academiejaar zou ik hier antwoord op krijgen, wat betekent dat ik deze vijf lesweken niet zal kunnen volgen, me niet zal kunnen inschrijven voor eventueel verplichte groepswerken en niet kan deelnemen aan practica. Opnieuw worden mijn

onderwijskansen verminderd door mijn chronische ziekte, in het geval dat ik na die vijf weken niet verder mag doen. Een nieuwe inschrijving lukt niet, want daar is het te laat voor, en mijn semester belandt in de vuilbak.”

Apache berichtte eerder dit jaar nog eens over een incident van grensoverschrijdend gedrag aan onze universiteit van enkele jaren geleden. In 2016 kwam een doofpotoperatie binnen de UGent aan het licht waarbij een professor te maken kreeg met dertien klachten over grensoverschrijdend gedrag. Hij zou lang vrijgesteld worden van enig gevolg. Dit kwam gelukkig wel aan het licht en hoewel deze prof een trapje lager op de academische ladder werd gezet, geeft deze man tot op de dag van vandaag nog les op de faculteit Letteren en wijsbegeerte. Waar deze dus nog steeds in contact komt met studenten. Hier is vorig jaar dan ook actie over gevoerd op de faculteit zelf, waar nagenoeg geen antwoord op geboden is.

Diversiteit wordt hoog in het vaandel gedragen aan onze universiteit, maar uiteindelijk komen er toch wanpraktijken aan het licht die het vertrouwen schaden. Kan dat vertrouwen herwonnen worden in krachtige beleidsplannen en -maatregelen?

BIEDT HET BELEIDSPLAN SOELAAS?

Om de diversiteit aan onze universiteit te faciliteren, kwam er een Diversiteitsbeleids- en actieplan. Dat moet het reilen en zeilen aan de UGent sturen naar een betere unief voor iedereen tegen 2023. Het diversiteitsplan bestaat uit vier grote strategische doelstellingen. Zo wil de universiteit de superdiverse samenleving reflecteren en verschillende talenten uit bepaalde gestigmatiseerde doelgroepen aantrekken en valoriseren.

Allereerst erkent de universiteit dat de diversiteit in de hedendaagse maatschappij te weinig wordt weerspiegeld in haar studenten en medewerkers. De UGent wil een diverse instelling worden. In de naam van pluralisme en heterogeniteit wordt de aandacht gevestigd op ondervertegenwoordigde groepen. Op zijn beurt draagt deze complexiteit een positieve bijdrage aan het kennisapparaat dat de universiteit wilt opbouwen. De verscheidene invalshoeken vormen een verrijking, maar ook één UGent-gemeenschap vormen wordt niet uit het oog verloren. Tegen

directe en indirecte discriminatie wordt expliciet gestreden. Ook zichtbaarheid en toegang tot faciliteiten primeert.

“

Onbewuste bias, waarbij competenties van personen uit minderheidsgroepen onderschat worden, moet actief bestreden worden

Daarnaast moet er op elk niveau van onze onderwijsinstelling belang worden gehecht aan de voorgaande doelstelling. Dit zie je weerspiegeld in de facultaire studentenraden en op hoger niveau: overal wordt aandacht geschonken aan de thematiek in de vorm van bestuurders en werkgroepen.

Een derde, en zeker niet te verwaarlozen, doelstelling is gericht op de instroom van personen uit ondervertegenwoordigde groepen. Tegen 2023 moet die vergroot én versterkt worden. Door nauwe samenwerking met het secundair

onderwijs moeten meer studenten hun weg vinden naar de UGent. Ook op vlak van medewerkers moet men een tandje bijsteken: de aanwerving en selectie dient diversiteitsbewust te gebeuren. Onbewuste bias, waarbij competenties van personen uit minderheidsgroepen onderschat worden, moet actief bestreden worden. Onderzoek wees namelijk uit dat tussen de tachtig en negentig procent van de deelnemers hun gedrag lieten bepalen door die onbewuste vooringenomenheid. Het gevolg ervan is een ondervertegenwoordiging van minderheidsgroepen. Gelukkig ontkent het diversiteitsplan dat niet. De bewustwording van de bias is een begin, maar actief wordt er niet tegenin gegaan. De laatste structurele doelstelling berust dan op de doorstroom van diezelfde personen.

DURF DENKEN

Zaken zoals genderinclusief taalgebruik, extra onderwijsondersteuning voor minderheidsgroepen, diversiteitstrainingen voor het personeel en het faciliteren van klachtenmogelijkheden bij discriminatie zijn natuurlijk een stap in de goede richting. Toch moeten we 'durven denken' want tenslotte draagt onze universiteit zelf kritisch denken hoog in het vaandel. Daarbij kan het dan ook geen kwaad verder te denken dan wat hier staat, en blijvend rekening te houden met andere problemen die binnen de universiteit aangekaart worden en reeds aangekaart zijn. Nieuwe maatregelen, die misschien wel kaderen in diepere machtsstructuren dan deze die in het beleidsplan aangekaart worden, dienen in het hetzelfde licht geplaatst te worden.

DE LANGE NASLEEP VAN EEN KORTE MEDEDELING

DE ROOVERS

NTGent Schouwburg 22.10–23.10

KILLJOY QUIZ

LUANDA CASELLA

NTGent Minnemeers 28.10–26.11

INFO & TICKETS
NTGENT.BE

JUST ASKING

PETER SEYNAEVE & OSCAR VAN ROMPAY

NTGent Arca 01.10–06.11

De Standaard

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 19 OKTOBER 2020, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT NR. 4898

door Dries Van den Eynden

De eerste weken van het academiejaar zijn afgetrapt. Maken de studentenvertegenwoordigers een hattrick of zet de UGent de student buitenspel?

STUDY-OEI, HIER IS NIEMAND?

Alleen studeren op je kotje van 15m² voelt niet altijd juist aan en storende huisgenoten kunnen wel eens een blokplan omgooien. Onder het dakraam van de Rozier of de gezellige tl-buisjes in S5 op campus Sterre: er is voor ieder wat wils in het arsenaal van studieplekken aan UGent. Het helse jaar 2020 noodzaakte onze universiteit grondig na te denken over een virusveilige bib voor de studenten die groepsmotivatie kunnen gebruiken of geen rustige studieplek hebben. Het alternatief voor studenten uit eerste bachelor werd de 'Study-OO's': vaste studieplekken waar studenten kunnen samenwerken en lessen volgen. De eerste weken van dit vreemde academiejaar werd een frappante ontdekking gedaan: niet alleen is de opkomst voor de lessen teleurstellend, ook de Study-OO-stoeltjes blijven vaak koud. De Gentse Studentenraad wil daarom benadrukken dat studie- en werkplekken opengesteld zullen blijven voor alle studenten (en dat je naar de les moet gaan wanneer je mag!) Op hun website 'blokmap.be' vind je alle mogelijke studielocaties met desbetreffende openingsuren. De kaart wordt zoveel mogelijk geüpdatet, dus houd hem zeker in de gaten!

KOTJE, STUDENTENTUIN-TJE, BOOMPJE

Dat studentenverenigingen er alles aan moeten doen om de anderhalve-meterregel te bewaren op hun activiteiten is vanzelfsprekend. In de praktijk blijkt dat echter een hele klus. Verenigingen met een klein aantal leden moeten grote auditoria regelen en code oranje verplicht iedereen te allen tijde een mondk masker te dragen. De Dienst Studentenactiviteiten zal het de verenigingen makkelijker

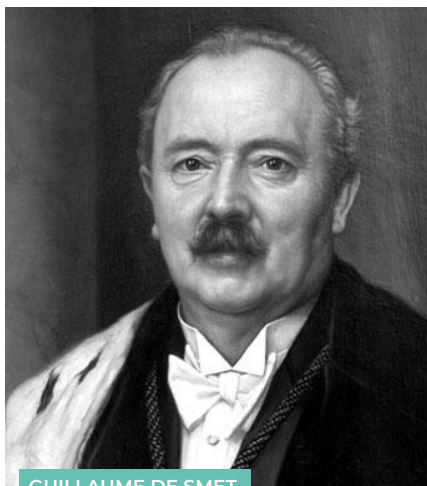
proberen te maken. Studentenverenigingen kunnen nu naast auditoria ook perkjes bezetten voor hun extracurriculaire activiteiten in de spiksplinternieuwe Studententuin. Gelegen op het domein van campus Sterre, zal de tuin de verenigingen aan UGent de kans bieden om nu ook buiten te spelen, dit met maximaal tweehonderd leden. Het blijft alleen maar hopen dat de klimaatverandering ook deze winter bederft, want bevroren bier geeft toch niet dezelfde vibe als lauwwarm.

KONVENTEN ARE WATCHING YOU

Niet enkel de locaties zijn een probleem voor studentenactiviteiten, maar ook de hele organisatie ervan blijft een heuse opgave. Samen met de Corona-Commissie (CoCo) stelde de Dienst Studentenactiviteiten een handleiding op voor studentenverenigingen om hun spelletjesavonden, halloweenfeestjes of bowlinguitstapjes op een verantwoorde manier te laten doorgaan. Een COVID Event Risk Model moet opgesteld worden, een meldingsformulier van de activiteit moet maar liefst drie weken op voorhand voorgelegd worden ter goedkeuring en voor de gehele activiteit moeten de verenigingen een draaiboek opstellen. De nieuwe maatregelen die vanaf 9 oktober een maand gelden, moeten natuurlijk ook door de studentenverenigingen opgevolgd worden. Tafels per tien zijn uit den boze en onder activiteiten waar drank wordt geserveerd moet om 23u een streep getrokken worden. Voorheen was de permanentie die de zalen afsloot de enige controle bij het opvolgen van de maatregelen. Op de Vergadering van KonventVoorzitters werd beslist dat de konventen actief zullen controleren en dat er bij overtredingen sancties volgen. Alles voor een veilig StUdEnTeNeVEnEmEnT!

ROCK-'N-ROLL-RECTOREN

Grote teleurstelling voor Rik Van de Walle: onze rector haalde deze lijst van memorabele rectoren niet. Het is echter nog niet te laat. Hij zou bijvoorbeeld de auteurs van dit artikel kunnen omkopen. Vanaf twintig studiepunten kunnen we babbelen, Rik.

GUILLAUME DE SMET

Dat gedenkwaardig zijn niet altijd een positief gegeven is, toont rector **Guillaume De Smet** als geen ander aan. Hij was rector in de periode 1940-1944 – soms zeggen jaartallen heel veel. De Smet werd aangesteld door de Duitse bezetter en onder het motto 'Voor wat, hoort wat' voerde hij hun orders bijna allemaal uit. Ook kon hij het goed vinden met het GSV (Gents Studenten Verbond), de studentenbeweging die door de nazi's werd opgericht. Alle maatregelen tegen joodse studenten werden doorgevoerd, maar de verplichte tewerkstelling van studenten bleek toch een brug te ver. Een man van het volk. Meteen na de bevrijding werd hij bedankt voor bewezen diensten als rector. Een ontslag zat er evenwel niet in: De Smet bleef gewoon hoogleraar aan de faculteit Wetenschappen. Een terugzetting in graad die hij overigens niet aanvocht bij de Raad van State.

Van de collaboratie naar een flamingant – het is een kleine stap. Wees evenwel gerust, want het is een van de goeie; in geen van beide wereldoorlogen stond hij aan de foute kant. U kan **August Vermeylen** kennen van de studentenhoeve die zijn naam draagt, anders moet u dringend een leven zoeken. Er zijn betere dingen te doen dan grasduinen in de persoonlijke geschiedenis van Gentse rectoren uit lang vervlogen tijden. Onder Vermeylens beleid

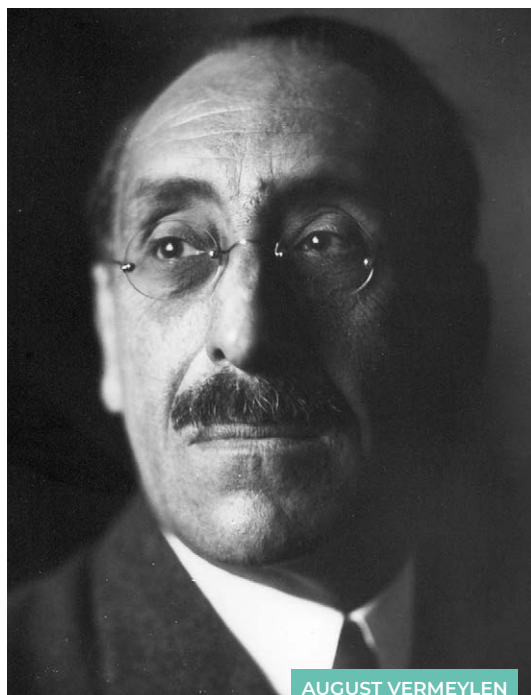
Hij was namelijk romanschrijver. Dat achtten zijn Franstalige tegenstanders beneden de waardigheid van een rector en met sprekende titels als 'De Wandelende Jood' (1906) kunnen we hen moeilijk ongelijk geven.

Flamingante rectoren aan de UGent maakten dus duidelijk niet altijd even bedachtzame keuzes. Waar Vermeylen een grens trok bij twijfelachtige boektitels, deed rector **Peter Hoffman** dat net iets anders. Hij was namelijk de rector van de universiteit tijdens Wereldoorlog I, toen deze onder Duits bewind stond. Aanvankelijk had deze Luxemburger alles mee om een memorabele publiekslieveling te worden: meerdere keren rector van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte,

“

De verplichte tewerkstelling van studenten bleek toch een brug te ver. Een man van het volk

(1930-1933) voltrok zich de vernederlandsing van de universiteit, wat gepaard ging met hevige discussies. Vlaams- en Fransgezinden vochten hun meningsverschillen soms letterlijk uit en de dreiging van zulk geweld leidde ertoe dat het academiejaar tot twee keer toe niet plechtig geopend kon worden. Vermeylen had echter nog een andere bezigheid.

AUGUST VERMEYLEN

voorzitter van onderwijs in de moedertaal, voorvechter voor onderwijs van meisjes en geheelonthouder (van alcohol, niet van die meisjes). Hij werd directeur van het eerste meisjesatheneum in Gent, en richtte een plaatselijke afdeling van de geheelonthoudingsgroep 'The Good Templars' op. Toch was zijn korte periode als rector van de duivel genoeg om dit overboord te gooien en hem te verwijderen uit de rectorale *hall of fame*.

JULIEN HOSTE

Overigens houdt deze rector waarschijnlijk ook het record van minste professoren onder hem: slechts acht van hen zouden zich geschikt hebben verklaard om les te geven in het Nederlands, in plaats van het gebruikelijke Frans, al zal het protest van professoren zoals de legendarische **Henri Pirenne** daar ook voor iets tussen zitten.

Noem een functie die je kan hebben aan de UGent en **Julien Hoste** heeft ze vervuld. Hij ging van student over assistent en professor tot rector in 1977. Zijn regeerperiode wordt echter vooral herinnerd voor de drastische verhoging van het inschrijvingsgeld van 5.000 naar 10.000 frank, een maatregel waar hij zelf niet achterstond. Om die reden nam hij deel aan de studentenprotesten tegen de verhoging die door de minister van Onderwijs was opgelegd. Hoste – een socialist – vond de **Castro** in zichzelf en nam zelfs deel aan

“

We raden Rik Van de Walle aan zijn handen van het inschrijvingsgeld af te houden

een sit-in met studenten. Later in het academiejaar '77-'78 werd het protest echter grimmiger en veranderde de Blandijn in een Tahrirplein avant la lettre tijdens wat bekendstaat als 'De slag om de tienduizend'. Studenten waren boos en de politie schuwde de matras niet. *Some things never change*. Julien Hoste kwam zelf in het oog van de storm terecht toen een tachtigtal studenten hem gijzelden in zijn eigen bureau en hij weigerde hen te helpen om de inning van de befaamde 10.000 frank te stoppen. Hoste moest

PETER HOFFMAN

hardhandig uit zijn kantoor bevrijd worden. We raden **Rik Van de Walle** aan zijn handen van het inschrijvingsgeld af te houden.

Ten slotte kunnen we deze lijst niet afsluiten zonder een eervolle vermelding voor beste snor der rectoren. De unaniem gekozen winnaar hiervan is de stijlvolle en gracieuze **Paul Fredericq**.

PAUL FREDERICQ

Design Lovers are Better Lovers

THE MILKMAID 2003
GUIDO OOMS (NL) & DAVY GROSEMANS (BE)
DILDO VAN PORSELEIN EN KURK

De Standaard

Iedereen moet dagelijks naar het toilet: studenten, lesgevers en ander UGentpersoneel. De rector, Rik Van de Walle, hoort daar natuurlijk ook bij. Maar heb je je al eens afgevraagd naar wat voor een toilet de rector gaat?

Als student zou je niet snel verwachten dat je op dezelfde wc-bril je boodschap doet als de rector. Veeleer zou je verwachten dat de rector een persoonlijk toilet heeft, met een gouden urinoir en donsacht toiletpapier. Maar niets is minder waar.

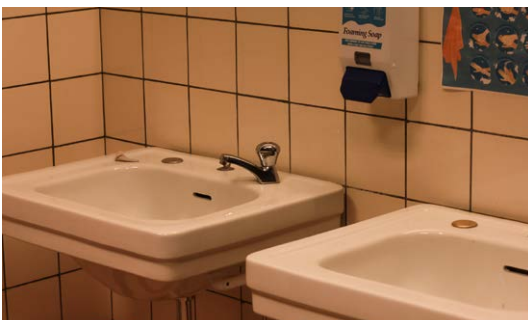
De rector deelt zijn wc met de vicerector, de persdienst en nog een paar andere mensen. Wanneer studenten op het rectoraat moeten zijn, mogen zij deze toiletten zeker ook gebruiken. De kans dat je ooit op hetzelfde toilet gaat zitten als de rector is dus groter dan je denkt.

De toiletten bevinden zich op de derde verdieping van het rectoraat. Als je aankomt op de derde verdieping, bevinden ze zich aan de linkerkant. Zoals je waarneemt op de foto's zien de toiletten er heel normaal en totaal niet intimiderend uit. De heren-

en vrouwentoiletten zijn toegankelijk via twee aparte deuren. In de herentoilet vind je natuurlijk urinoirs en in de vrouwentoiletten zijn er hokjes met een wc-pot en -bril te vinden. Niets dat je niet zou verwachten in een zeer gewoon toilet.

De rector is natuurlijk ook maar een mens van vlees en bloed zoals jij en ik. Van dat gouden urinoir en dat donsachte toiletpapier kan onze riktör alleen maar dromen.

In love with the CoCo

DOOR JUDITH LAMBERT & DRIES VAN DORT
AFBEELDINGEN DOOR JUDITH LAMBERT

Geen cantussen in de kelder van de Delta of wilde feestjes in de Charlatan dit semester. Toch is niet alle hoop verloren: heel wat activiteiten kunnen in aangepaste vorm toch doorgaan. De coronacommissie scheidt het kaf van het koren.

De CoCo: we hebben het niet over het liedje van **O.T. Genasis**, maar een nieuw orgaan aan de UGent waar studenten, UGent-personeel, de politie en Stad Gent zich buigen over welke evenementen kunnen doorgaan in een coronaproof studentenleven. Studentenbeheerder **Nicolas Vander Eecken**, studenten-ambtenaar **Anneke Vanden Bulcke**, professor microbiologie **Tom Coenye** en **Olivier Van Hulle** van Politie Gent leggen uit.

“We zijn begonnen met zoveel mogelijk studentenactiviteiten te bekijken. We zagen direct dat een paar soorten activiteiten, zoals lezingen en vergaderingen, vaak terugkwamen. Daar hebben we duidelijke classificaties voor gemaakt”, vertelt Vander Eecken. Het gros van de studentenactiviteiten wordt aan de hand van die richtlijnen geëvalueerd door de Dienst Studentenactiviteiten zelf. Wanneer zij twijfels hebben, trekken ze ermee naar de CoCo. Professor Coenye vult aan: “We wilden vooral dat zo veel mogelijk activiteiten konden doorgaan, maar dan wel op een veilige manier. Het was ons meteen duidelijk dat zowel politie en stad als universiteit daarmee op eenzelfde lijn zaten.”

De CoCo heeft natuurlijk geen volledig vrij spel. Het orgaan moet zich aan de regels houden die de Vlaamse Overheid heeft uitgeschreven. Over dopen en cantussen, bijvoorbeeld, kon de commissie zelf geen oordeel vellen. “Die beslissing was al voor ons genomen op een overleg tussen de Vlaamse minister en de Vlaamse Vereniging van Studenten”, aldus Coenye.

IN NEED OF SOME HOT COCO

De noodzaak om het studentenleven tijdens corona in goede banen te leiden, werd de eerste dag van het academiejaar al snel duidelijk. Honderden studenten wilden de opening van het academiejaar vieren in de Overpoort, waardoor deze in een mum van tijd drukker werd dan de Albert Heijn rond zes uur op een weekdag. “Op maandag aan de start van het academiejaar is het een beetje misgelopen. Daar is echter ook heel snel geschakeld. De dagen nadien is alles in een vrij normale setting kunnen doorgaan”, vertelt politieagent Olivier Van Hulle. “Maar wat me vooral opviel, is dat een groot deel van de studenten de zaak veroordeelde. Die verantwoordelijkheidszin onder de studenten mag ook wel eens onder de aandacht gebracht worden.”

De chaos in de Overpoort legt meteen ook de rol bloot die studentenverenigingen hier kunnen spelen. “Het is beter om goed geïnformeerde studenten in verenigingen te hebben die activiteiten organiseren, dan een Overpoort die uit de hand loopt. Nu we die beperken, zien we wel iets meer kotfeesten, maar ik denk

dat studentenactiviteiten van verenigingen daar wel een remedie voor kunnen zijn”, zegt Vander Eecken.

Hij pleit dan ook dat het in het beste belang is van de studenten om de regels te blijven naleven. “De cijfers zijn momenteel aan het stijgen. Als studenten aan activiteiten willen blijven deelnemen, moeten ze zich ook écht verantwoordelijk opstellen.” Ook het organiseren van activiteiten moet veilig en met de nodige creativiteit gebeuren. Dat de verenigingen hierin slagen, kan Vander Eecken alleen maar beamen. Sinds de start van het academiejaar zijn er namelijk al meer dan duizend activiteiten goedgekeurd.

STUDENTEN
SCHEPPEN

SCHRIJVERS
FOTOGRAFEN
GRAFICI
TECHNEUTEN

shammer

CARTOONISTEN
ICT'ERS
MEME-ARTIESTEN
EINDREDACTEURS

KOM ERBIJ!

dagelijkse restokost

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

De soep van campus Aula heeft me al dikwijls door de universitaire sleur getrokken; ik durf mezelf zonder schroom een soepveteraan te noemen. Het is eindeloos uitkijken naar mijn nectar tegen katers, het champignonroomkleurige lichtpuntje aan het einde van een drie uur durende les. Nu het seizoen van onophoudelijke snotneuzen en (niet-coronagerelateerde) hoestbuien is aangebroken, hunker ik net dat beetje meer naar een dampende beker troost. De soepweek begon met seldersoep. Die valt ronduit teleurstellend te noemen, al ligt dat zeker niet aan de vriendelijkheid van het restopersoneel. Het overmatige zoutgebruik moet het gebrek aan smaak compenseren. Bovendien proef je niet eens echt selder. Gelukkig zorgt dit ervoor dat er veel ruimte is voor verbetering: wat extra peper doet soms wonderen. Daarnaast bewijst de ietwat bizarre geur van de soep dat mijn neus nog niet ten prooi is gevallen aan het ons allen bekende virus. Corona heeft ons allemaal veel afgepakt, maar dat studentenmagen al zeven maanden zonder bospaddenstoelensoep en Bretoense vissoep zitten, raakt me waarschijnlijk nog het meest.

SELDERSOEP

NO FOOD FOR THOUGHT

Allemaal vrouwen, garantie op werkloosheid of pseudowetenschap? Ann Buysse, decaan van de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen (FPPW) onthult de ware aard van haar studenten.

1. "DE FPPW IS EEN VROUWENFACULTEIT."

"Dit is geen cliché, al geldt dit vooral voor de studenten, niet voor de professoren. De studenten in de opleiding zijn voor tachtig tot negentig procent vrouwelijk. Binnen het professorenkorps waren er tot voor kort veel meer mannen dan vrouwen, maar de laatste jaren is een proces van vervrouwelijking ingezet, waardoor de verhouding bijna fiftyfifty is. De kans dat je als man begint aan de opleiding en dan professor wordt, is dus vele malen groter dan voor vrouwen, al is dat aan het verbeteren."

"Een tijdje geleden zijn we beginnen nadenken over hoe we meer mannelijke studenten kunnen lokken want ik vind dat we die echt nodig hebben. Wat daarbij belangrijk is, is een andere kijk op het beroep die vaak gepaard gaat met een devaluatie van het beroep. Op dit moment is de zorg volledig vervrouwelijkt en ik vind het heel belangrijk dat die perceptie verandert. De studenten aan onze faculteit zijn grotendeels vrouwelijk, maar dat is dus gebaseerd op het cliché dat zorgdragen iets typisch voor vrouwen is."

2. "STUDENTEN STUDEREN PSYCHOLOGIE OMDAT ZE OP ZOEK ZIJN NAAR ANTWOORDEN EN THERAPIE VOOR HUN EIGEN PROBLEMEN."

"Dat is zeker voor een deel van de studenten waar, al gaat het om een minderheid. Studenten studeren vooral psychologie omdat ze anderen willen helpen, meer dan voor zichzelf. Het klopt wel dat mensen die gevoelig zijn voor psychologische problematiek ook een bepaalde gevoeligheid hebben om anderen te helpen. Zichzelf begrijpen is daarbij een eerste stap om de ander te kunnen helpen; het is dus vooral vanuit een empathisch gevoel."

3. "PSYCHOLOGIE IS GEEN ECHTE WETENSCHAP."

"De psychologie en de pedagogie bestuderen de mens en die is nooit voor honderd procent voorspelbaar. Als je op basis van een lekentheorie zou stellen dat mensen met blauwe ogen sneller depressief zijn, dan is de kans dat je correct bent ongelofelijk klein. Als je dat doet op basis van psychologische theorieën die onderbouwd zijn, met een deftige methodologie, dan is die kans veel groter."

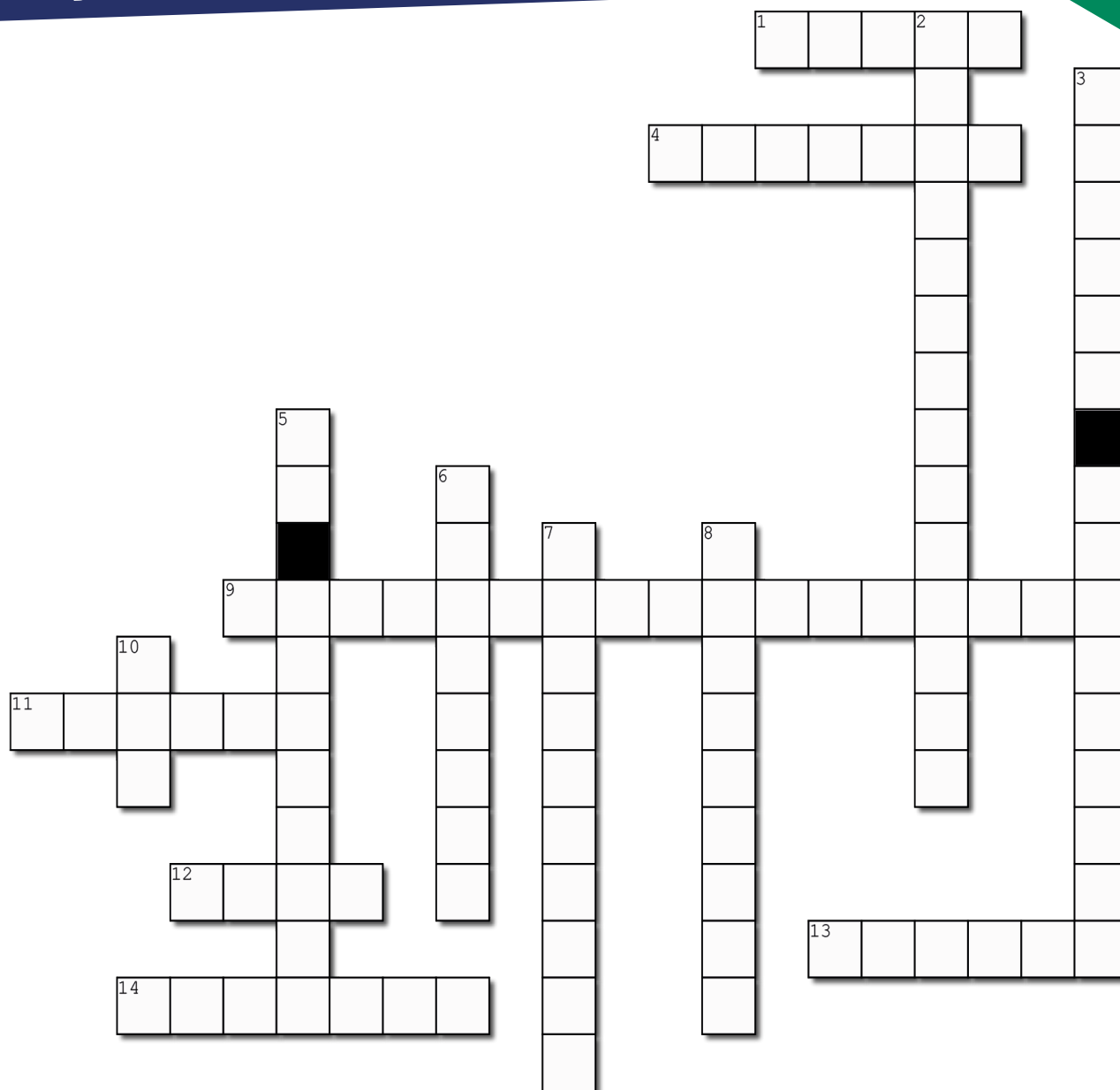
"We zullen nooit met een theorie de ganse mensheid kunnen verklaren. Daarvoor heb je veel perspectieven nodig. Net daarom moeten we veel verschillende theorieën hebben die allemaal zeer wetenschappelijk dienen te zijn: de ene theorie gaat in op motivaties, terwijl andere ingaan op cognitieve functies, op leergeschiedenis en op emoties. Psychologie is absoluut een wetenschap, maar er zal altijd een hele grote onbekende factor zijn. Ik wil ook niet wakker worden in een wereld waar er maar één theorie is om de mensheid te verklaren, dat zou verschrikkelijk zijn."

4. "MET EEN DIPLOMA PSYCHOLOGIE OF PEDAGOGIE GERAAK JE NIET AAN WERK, OF TOCH NIET HET WERK DAT JE GRAAG ZOU WILLEN."

"Dat klopt niet. We hebben dat onderzocht omdat we het zelf ook belangrijk vinden wat er met onze studenten gebeurt. Uit de laatste bevraging bij onze alumni bleek dat er heel wat zijn die binnen een relatief korte tijd werk hebben, veel meer dan we zelf verwacht hadden. Velen hebben zelfs werk binnen het werkveld waarvoor ze gestudeerd hebben. Dit is dus echt een cliché."

WOORDRAADSELKRUIS

DOOR FLO TOMLINSON

Antwoorden vorige editie:

1) UGent 2) Eveline 3) Vivaldi 4) Kruiswoordraadsel 5) De Zaak Alzheimer 6) Orval
7) Fluit 8) Horizontaal 9) Marc Peeters 10) Groene Delle 11) Achteruit 12) Blandijn
13) Loekasjenko 14) Destadshader 15) VTM 16) De Wever 17) Vooruit 18) Caesar
19) Verticaal 20) Woordpuzzel 21) Rousseau

HORIZONTAAL

1. Microsofts alternatief voor Zoom of Skype
4. Anglicisme voor wederzijdse toestemming in een seksuele of romantische context
9. Een veelvlak met zes parallellogrammen als zijvlak, acht hoekpunten en twaalf ribben
11. Stokoude kernreactor in een bunker diep onder campus Proeftuin die in de jaren 2000 werd stilgelegd
12. Product dat niet enkel van dieren maar ook van noten, soja, haver en nu zelfs van gras kan worden gemaakt

13. Decaan van de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen aan de UGent
14. Website waar je alle studie- en werkplekken voor studenten in Gent vindt

VERTICAAL

2. Ecologisch alternatief voor tampons en maandverbanden
3. Nieuw orgaan aan de UGent dat zich buigt over hoe studentenevenementen coronaproof kunnen doorgaan
5. Duidingsprogramma voor en door oude witte mannen

6. Groente uit de schermbloemenfamilie, te vinden in knol-, snij- en bleekvariant. Ook te vinden in de soep van de UGentresto's
7. Stof voornamelijk gewonnen uit dennenhout en o.a. gebruikt om verf te verdunnen
8. Een van de twintig oudst doorlopend bewoonde steden ter wereld, 40 km van de Dode Zee
10. Naam van de 'vervrouwelijke' koek die ooit als actie van Think Pink uitkwam

DOOR DAPHNE LOX

1. GRASPLANK

Binnenkort een grasplank in plaats van een kaasplank als dessert. De ontwikkeling van plantaardige alternatieven om kaas te maken zijn aan een opmars bezig. Kaas op basis van noten, soja of haver zijn niet nieuw, maar de onderneming **Those Vegan Cowboys** nemen de volgende stap. Kaas maken van gras waardoor de koe volledig geschrapt wordt uit het proces. Plantaardige zuivel is zeer goed voor het milieu, want kaas heeft een grote ecologische voetafdruk. De

koe moet zijn inefficiënte zuivelfabriek sluiten om plaats te maken voor een variant waarin de fermentatie van in de koeienmaag wordt nagebootst. De plantaardige eiwitten van gras worden ontwikkeld via microbiële processen tot identieke eiwitten van koemelk. Deze zouden dan de basis zijn voor de revolutionaire kaas. Het blijkt wel moeilijker dan gedacht, dus we kunnen de kaas pas binnen een zevental jaar in de winkelrekken verwachten.

2. RODE WIJN ALS MEDICIJN

Bacteriën zeggen neen tegen antibiotica en planten zich lekker voort. De resistentie van de bacteriën tegen antibiotica is zeer gevaarlijk en maakt het moeilijk om infecties te bestrijden. Er moet een alternatief komen, anders zouden ongevaarlijke ziektes opnieuw heel dodelijk kunnen worden. De onderzoeker **Cebrian** is op zoek naar oplossing en heeft zijn oog laten vallen op een bijzonder stofje, namelijk resveratrol. Het stofje heeft voordelige gezondheidseffecten

zoals een verlaagde kans op kanker en hart- en vaatziektes. Beter dan dit alles is dat resveratrol ook in rode wijn zit! Jammer genoeg kan je rode wijn niet als medicijn gebruiken, want ze gebruiken een van de tachtig varianten van deze materie, gecombineerd met verschillende soorten antibiotica. De eerste testen op bacteriekolonies gaven alvast een positief resultaat, wat veelbelovend kan zijn voor de ontwikkeling van een nieuw medicijn.

3. GYMPIE-GYMPIE

Australië: het land van slangen, bosbranden, spinnen en nu ook de gympie-gympie. De onschuldige naam zet je op het verkeerde spoor, want een contact met de dendrocide of ook wel brandnetelboom levert je pijnlijke uren, dagen of zelfs weken op. Een aanraking kan leiden tot een brandende sensatie gecombineerd met het gevoel te worden geëlektrocuteerd. Na de fase van overweldigende pijn kan bij elke aanraking met het gestoken deel van jouw lichaam het leed terugkeren.

Dat alles wordt veroorzaakt door het eiwit gympietide. Ook deze schattige naam misleid je, want het eiwit blijft lang intact op de huid en tasten je zenuwcellen aan. De ionkanalen in je zenuwcellen kunnen niet goed meer afsluiten, waardoor de zenuw het pijnsignaal niet meer kan doen stoppen. Dit is hetzelfde effect dat een spinnenbeet of een schorpioenensteek heeft. Blijf dus met je volledige lijf weg van dit Australische schatje.

In de Schamperlab ondernemen wij om de twee weken een volledig wetenschappelijk onderzoek. Deze week bieden wij u een antwoord op de vraag of mondmaskers echt een impact hebben op onze verstaanbaarheid.

Samen met hoofddoeken en burgemeestersjerpen zijn mondmaskers het nieuwste lid van de niet-al-te-elitaire club stukken stof waarover mensen uren kunnen discussiëren. De ene ziet het als de zoveelste stap in het meesterplan van **Bill Gates**, de ander als een afleidingsmanoeuvre zodat **Hillary Clinton** de politie kan afschaffen.

Er zijn ook meer gerespecteerde huis-tuin-en-keukenopiniemakers met een sterke mening over het mondmasker. Zo is het veilig om te stellen dat de gemiddelde professor geen grote fan is van het lapje stof. De maskers, zo hoor je wel vaker in een monoloog tijdens de les, zouden ervoor zorgen dat studenten en professoren minder verstaanbaar zijn

MONDIGE KRITIEK

Bij nadere inspectie blijkt dat er twee populaire claims zijn over de impact van mondmaskers op onze verstaanbaarheid. De eerste bewering stelt dat de aanwezigheid van de lap stof zorgt voor onverstaanbaarheid. Deze eerste claim is zeer algemeen en de exacte formulering varieert van prof tot prof. De tweede, specifiekere, claim is dat het moeilijker opletten is doordat we niet meer in staat zijn elkaars lippen te lezen.

Om beide claims te testen, besloten wij twee strikt objectieve en waterdichte experimenten uit te voeren..

DE EERSTE CLAIM: EEN HEUSE MASKERADE

De algemene verstaanbaarheid bleek de makkelijkste claim om te testen. Aangezien die bij een gemondmaskerde student opvallend lager zou liggen dan eentje zonder, vertrokken wij vanuit de aanname dat je duidelijk het verschil tussen de twee zou moeten kunnen horen. Voor dit experiment las een liefthallige vrijwilliger enkele Wikipediapagina's voor, terwijl enkele proefkonijnen in de kamer ernaast moesten noteren of de spreker wel of geen mondmasker aanhad.

Net als de gemiddelde aandeelhouder, moesten onze proefkonijnen jammer genoeg concluderen dat er geen waterdichte manier is om dit te bepalen. Ze gaven aan te focussen op zaken zoals de echo, de uitspraak van klanken zoals de 's' en 'z' en de ademhaling. Alle deelnemers moesten concluderen dat het in ieder geval een ontzettend moeilijke taak was. Er was ook geen consistentie in de kwaliteit van de resultaten, wat erop lijkt te wijzen dat de meesten gegokt hebben.

DE TWEDE CLAIM: DE MASKERS VALLEN AF

Om de claim over het liplezen te achterhalen besloten we een klein dictee te houden. Eerst werd het woord één keer voorgelezen met of zonder mondmasker en dan moesten de deelnemers het woord zo correct mogelijk neerschrijven. Er werd uiteraard voor academische woorden geopteerd zoals alkalimetalen en parallellepipedum.

Ook hier bleken de mondmaskers geen grote impact op de verstaanbaarheid te hebben. Het volume en de mate waarin een woord werd ingeslikt bleken zeer belangrijk, het zien van de lippen daarentegen niet.

We kunnen concluderen dat, zolang het woord met een voldoende groot volume duidelijk gearticuleerd wordt, professoren zonder enige problemen de Wikipediapagina van erwten en soep kunnen voorlezen. Ook deze verhalen over mondmaskers, blijken dus een fabeltje.

DE FEILBAARHEID VAN KENNIS

EEN INTERVIEW MET JOSEPH AGASSI

DOOR KATRIEN VANDENBROECK
AFBEELDING DOOR YANNE DE FRENNE

Joseph Agassi is emeritus professor aan de universiteit van Tel Aviv. Hij werd in 1927 in Jeruzalem geboren en was een pupil van wetenschapsfilosoof Karl Popper. We gingen met hem in gesprek over wetenschap, kennis, de Shoah en het belang van openheid.

“Je seksuele gewoonten zijn erg verschillend vergeleken met die van je grootmoeder.” Het is voor de meeste mensen moeilijk om zich het verleden in te beelden. “Ik weet dat mijn moeder en vader elkaar onder de huwelijksluifel hebben ontmoet”, zegt **Agassi** verder. “Is dat niet verschrikkelijk? Denk er eens over na. Een jong meisje, dat niets weet over seks, moet ineens trouwen met een man die ze niet eens kent!” Het is bijna onmogelijk om zoiets voor de geest te halen. Onze generatie ervaart een heel andere wereld vergeleken met die van onze grootouders. Ondenkbaar. “Het laat je zien hoe verschillend we zijn, hoeveel we veranderen. De grootste boosdoener is wetenschap”, duidt Agassi verder.

Maar misschien moeten we dit artikel best eerst in een bepaalde context plaatsen, of beter: waarom een Belgische studente van 22 jaar in gesprek trad met een emeritus professor van 93 uit Israël. Dit interview is een neveneffect van de zoektocht naar een antwoord op de prangende vraag ‘wat is wetenschap?’. Om te begrijpen waar het over gaat, is een zijsprong nodig naar een consortium dat in de gelegenheid van **Karl Popper** werd geschreven, een beroemde wetenschapsfilosoof uit de 20ste eeuw. “Wellicht is wetenschap het voorbeeld van de prometheïsche waanzin, aangezien er geen fundament is aan of in wetenschap, aan of in autarkie”, is te lezen in het werk. “Wetenschap, zegt Popper, is slechts *trial and error*.” Joseph Agassi was de auteur. Hier haalt hij

wetenschappen aan en hoe deze wereld in verandering is, maar ook de Shoah, hoe je het best omgaat met problemen en wat er uiteindelijk werkelijk waardevol is in een leven.

“

Het toont dat we feilbaar zijn, dat we fouten maken

WETENSCHAPPEN EN KENNIS: BEREIK EN ONBEREIKBAARHEID

Veranderingen hebben altijd al plaatsgevonden in de geschiedenis, maar tot ongeveer de 18de eeuw waren deze redelijk willekeurig. De technologieën die ontwikkeld werden met wetenschappelijke kennis, zoals de uitvinding van de cinema, of van de grammofoon, en later telefonie en computers. Deze technologieën hebben de traditionele leefwijze van mensen grondig gewijzigd.

Heeft de mens de natuur kunnen kraken? Betekent wetenschap zekere kennis? Dat is wat velen denken maar Agassi schudt zijn hoofd. “Neen. Wat Popper me vertelde, en dat was zijn geweldigste idee, is dat wetenschap gelijkstaat aan kritiek. Er is niets om ons zeker te maken van iets. Kijk, een van de grootste wensen voor de wetenschap is erin slagen om te bewijzen dat de zon morgen nog steeds zal opkomen. Maar

hoe meer we over de zon weten, hoe meer we weten dat het waarschijnlijk op een dag niet zal gebeuren”, veruidelijk Agassi. “Waarom? Omdat de zon een kerncentrale, een heliumbom is. De ster kan dus op elk gegeven ogenblik ontploffen. Als dat gebeurt zijn we allemaal dood binnen 8 minuten en 30 seconden. Geen enkele wetenschapper heden ten dage zal ontkennen dat de zon morgen eventueel niet meer opkomt, terwijl een wetenschapper van tweehonderd jaar geleden niet eens gedroomd zou hebben dat dat kan gebeuren. Het blijkt dus het omgekeerde van wat we wensen!” Of dit betekent dat kennis relatief is, beantwoordt Agassi met: “Het toont aan dat we feilbaar zijn, dat we fouten maken.”

DOE GEWOON IETS DAT JE LEUK VINDT

Naast logica en wetenschappen, is Agassi ook bekend voor zijn politieke opvattingen. Agassi schreef *Liberal Nationalism for Israel: Towards an Israeli National Identity* (dat gratis op Google Books te vinden is), waar hij een oplossing tracht te vinden voor het Israëlisch-Palestijns conflict. Hierin beschrijft hij eveneens het verhaal van **Hillel Kook**, ook gekend onder de naam Peter Bergson, die in de Verenigde Staten verbleef en Amerikaanse joden op de hoogte wenste te brengen van de verschrikkingen die destijds in Europa plaatsvonden. Zijn werk werd verwoest, om redenen die Agassi nog steeds niet kan begrijpen. Hoe hij zelf de Tweede Wereldoorlog ervaarde? “Ik wist pas van

de wreedheden van de oorlog wanneer deze voorbij was.” En hoe mensen daar aanvankelijk op reageerden? “Het is erg interessant. Het eerste wat het Joodse leiderschap heeft gedaan, is de feiten verbergen en dat is vreselijk! Ik vind het onaanvaardbaar. We moeten erkennen dat ze vreselijke daden hebben verricht.”

Zwijgen, stelt Agassi, is uiteindelijk het ergste wat een mens zichzelf kan aandoen. “Het enige wat we moeten doen is er openlijk over praten. Dat is alles”, bemerkt hij, wanneer gevraagd hoe men het best met problemen kan omgaan. “Het probleem is dat er te veel dingen zijn waarover we niet mogen praten. Onze opvoeding leert ons dat als je problemen hebt, je erover zwijgt en je problemen zelf regelt. Je moet geen last zijn voor anderen. Ik vind dat degoutant. Als je in de problemen zit, dan moet je dat vertellen aan iedereen die je maar kan vinden. Dus als we er gewoon open over

zouden praten, is dat het dan? Wordt alles dan helder? Als het de zaken niet verheldert, dan kan je op z’n minst beter begrijpen waar het probleem exact ligt. En dit zorgt ook voor problemen die niet direct kunnen worden opgelost. Het helpt om erover te praten en het geeft een beter zicht erop. Je kan ze dan isoleren, je kan er iets mee doen.”

“

Zwijgen is het ergste wat een mens zichzelf kan aandoen

“Om goed te zijn en goed te leven moet een mens respectvol en verantwoordelijk zijn. Een mens moet altijd om zijn naasten geven en dat is ook alles. Kijk, iets dat erg grappig is...” vertelt hij verder, “als je een nieuwe robot uitvindt, zou dit een

gelegenheid zijn om minder te moeten werken. En op zijn beurt creëert de robot werkloosheid. Werkloosheid zou niet moeten bestaan. Het is een nieuwe uitvinding, en bovendien maar twee eeuwen oud.” Maar wat moet een mens dan doen als die niet moet werken? “Oh, gewoon iets doen dat je leuk vindt. Het leven is te kort. Tijd is het duurste dat er is!”

Op de vraag of hij nog iets wilde meegeven, antwoordt Agassi “Mijn laatste advies: probeer zo hard mogelijk níet te werken, doe gewoon waar je zin in hebt. Je zal zien, en mensen zullen zeggen dat dit parasitair is, maar als je rond jou kijkt dan zal je merken dat enkel diegenen die iets deden dat ze leuk vonden werkelijk iets hebben bijgebracht aan de maatschappij.”

Voor de één zijn het ongewenste intimiteiten, de andere was daar niet zo zeker van. Veel vrouwen zijn het slachtoffer van een ongehoorde of genegeerde 'neen' en de gevolgen zijn niet min. Drie getuigen leggen hun ziel bloot.

"Ik had ooit een jongen meegenomen naar mijn kot, waarmee ik wel degelijk seks wou. Er leek niets aan de hand te zijn, tot hij na de seks rechtsprong en zei: "Proficiat, je bent de 37ste *chickie* die ik heb geneukt. Het is eigenlijk een weddenschap met een vriend." Hij nam wat foto's als bewijs. Ik was geschrokken, maar meteen werd ik ook bewust van de gevaren wanneer ik me met dat soort mannen in mijn kamer terugtrok. Ik bleef rustig en deed mijn kleren aan.

Hij vroeg me meteen wat er aan de hand was. Ik probeerde uit te leggen dat ik zijn vrouwbeeld problematisch vond. Terwijl ik dat deed, dacht ik terug aan alle *red flags* die eraan vooraf waren gegaan. Het feit dat hij me dwong uit te leggen hoe het eruit zou zien als ik verkracht zou worden. Hij zei dat mannen van verkrachting nooit zo'n drama zouden maken. Het feit dat hij me tijdens de seks begon te wurgen, niet stopte toen ik hem dat vroeg en geen condoom uithaalde wanneer hij besloot eraan te beginnen. Wat was ik dom geweest, dat ik dit niet doorhad. Triest dat men dit soort tegenslagen moet meemaken om *red flags* te leren herkennen. Besepte ik dan niet dat 'nee' zeggen tegen deze man die reeds in mijn bed lag een gevaarlijke keuze was?

De grijze zone is het gebied waarin gedragingen thuishoren die niet expliciet werden afgekeurd, noch werden gewenst, waardoor ze ook zonder gevolg blijven. Lichaamstaal wordt genegeerd en wensen worden verkeerd geïnterpreteerd, maar zelfs

een duidelijke 'nee' wordt niet altijd gerespecteerd. Eén van onze redactrices getuigt.

“

Triest dat men dit soort tegenslagen moet meemaken om 'red flags' te leren herkennen

"Dat ene avondje in Brussel was helaas niet veel anders dan andere avondjes stappen, maar deze avond bracht me net in de verleiding een klacht in te dienen.

Ik heb het, tot mijn grote spijt, niet gedaan. Misschien wilde ik geen drama maken, of was het allemaal niet zo erg. Het ergste is namelijk dat we het niet meer erg vinden, dat alles wordt genormaliseerd. Mijn grootste fout was misschien dat ik die avond vriendelijk reageerde en het gesprek met een onbekende aanging (hoe cynisch!). Ik voelde al snel hoe het praatje een bepaalde richting uitging, en voor ik het wist, werd ik ongewenst betast.

Dit verschilt niet heel veel met een klassiek avondje uit, maar die avond specifiek werd ik niet losgelaten. Ik werd in een houdgreep genomen, aangeraakt en gekust. Ik zei herhaaldelijk 'nee' en probeerde me los te wrikken. Na een forse stamp werd ik losgelaten. Wat heb ik toen gedaan? De knop omgedraaid, zoals elke keer opnieuw. 'Ach, die bronstige mannen, uiteindelijk is er niks gebeurd'. En dan gewoon verder dansen. Tot ik het genoeg kreeg van het continue gestaar, gefluit en de ongewenste aanrakingen. Dan ben ik me maar gaan bezatten aan de bar, omdat het blijkbaar niet oké was om te dansen zonder meer. Niet veel later ben ik met mijn vriendinnen gewoon naar huis gegaan, omdat het echt niet meer leuk was."

Omdat gedragingen binnen de grijze zone niet passen binnen een nauwe definitie, gaan daders ongestraft door, terwijl slachtoffers met de langetermijngevolgen blijven kampen. Eén van onze redactrices kampt nog steeds met angsten.

“Een leuke avond met vrienden mondde uiteindelijk uit in een trauma, een jaar lang therapiesessies en nog steeds een terughoudendheid in losgaan en alcohol drinken. Ik had te veel gedronken en was mijn gsm kwijt, die ik ging zoeken in de Overpoort Bowl. Een jongen vond hem, en stak er direct zijn nummer in. Later die avond stuurde hij dat hij op mij stond te wachten. Ik liet al mijn spullen achter bij mijn vrienden, met het idee dat we buiten even zouden staan kussen. Hij wou echter naar zijn kot. Eenmaal aangekomen, rukte hij mijn broek zo hard open dat de knop eraf viel. Mijn seksuele contacten waren beperkt gebleven tot kussen. Hij duwde me op een matras en betaste wild mijn borsten. Ik zei dat ik nog maagd was en geen seks wou. Zijn antwoord was dat hij me graag wou neu-

ken. Ik hield voet bij stuk. Voor mij hoort voorspel bij seks, maar bij hem duidelijk niet. Ik was bang dat als ik ook hier nee op zou zeggen, hij boos zou worden. Hij riep kwaad dat ik mijn benen moest ope-

“

Ik werd in een houdgreep genomen, aangeraakt en gekust

nen en was ruw toen hij met zijn vingers bij me binnendrong. Na een periode van waas, werkte de alcohol uit. Hij kwam klaar in mijn mond en ik spuwde. ‘Wat doe jij nu?’ en ‘Heb je nu gebloed op mijn

lakens?’ waren de woorden waarmee ik mijn kleren toegeschoven kreeg. Ik ging terug en vond mijn vrienden nergens. De politieagenten in hun zwarte uniformen waren niet uitnodigend om mijn verhaal aan kwijt te kunnen. Tot op vandaag heb ik spijt dat ik die jongen zijn nummer heb verwijderd. Dat ik hem niet heb kunnen confronteren.”

1712 is een nummer voor vragen en meldingen over geweld, misbruik en kindermishandeling. Het nummer is bereikbaar op werkdagen van 9u tot 17u. Een telefoontje naar 1712 is gratis en wordt niet op je gesprekslijst vermeld. Meer info vind je op www.1712.be

Je kan ook altijd terecht bij Tele-Onthaal op het nummer 106.

RADIOACTIEVE STRALING

DOOR DAAN VERSCHUEREN

De wereldgeschiedenis kent twee grote kernrampen: de explosie van ‘Reactor 4’ in Tsjernobyl op 26 april 1986 – u allen bekend van de baanbrekende reisdocumentaire ‘Reizen Waes’ – en Fukushima I, die op 11 maart 2011 werd uitgelokt door een natuurramp. Heeft onze alma mater ook een afspraak met de geschiedenis? Allicht niet. Maar kan radioactieve straling een onfortuinlijke UGent-student fataal worden? Ja, bij ongezien je-m’en-foutisme.

Tot voor kort huisvestte de universiteit nog een stokoude kernreactor in een bunker, diep onder campus Proeftuin. Hij luisterde naar de naam Thetis. Begin jaren 2000 besliste de universiteit om de reactor, die bijna veertig jaar lang ge-

bruikt werd voor ‘neutronenactiverings-analyse’, stil te leggen onder druk van methodologische innovaties, tanende wetenschappelijke interesse, en hoge onderhoudskosten. De decontaminatie- en ontmantelingsprocedure werd ongeveer vijf jaar geleden pas volledig afgerond, nadat het laatste radioactief afval de site verliet. Met de verwijdering van enkele andere gevaartes betekende 2017 het definitieve einde van nucleaire installaties aan de vakgroepen Chemie en Fysica. De plaats delict zoeken we beter elders.

Ons slachtoffer studeert wellicht (dier) geneeskunde en heeft een voorliefde voor nucleaire beeldvorming. Langdurige blootstelling aan radioactieve straling- en bij radio- en scintigrafie kan namelijk

gevaarlijk zijn. Veiligheidsvoorschriften zoals handschoenen, meettoestellen, speciale afvalcontainers, loden bescherming (schermen, schorten, omhulsels, enzovoort), nauwkeurige coördinatie (logboeken en controletesten) en niet zwan-ger zijn, doen het acuut gevaar wijken. En mocht het noodlot alsnog toeslaan, heeft de UGent een uitvoerig protocol uitgewerkt. De kans dat het misgaat is zeer klein. Maar daar trekt **Murphy** zich natuurlijk weinig van aan.

DOODSOORZAAK: UNIEF

“HET GUM IS GEEN PRETPARK”

Een wandeling door de Plantentuin leidt je tegenwoordig recht in de armen van Pallas Athena. Het Gents Universiteitsmuseum (GUM) omvat als jongste baken van wijsheid de oudste voorwerpen uit de wetenschappelijke geschiedenis en wil jou daarmee iets aan het verstand brengen.

Als directeur en curator van het nieuwe wetenschapsmuseum ontwikkelde **Marjan Doom** een visie voor het GUM waarbij valkuilen vermijden even belangrijk bleek als het kiezen van het opzet. Zij ging langs bij veertig docenten verspreid over alle faculteiten en zat samen met studenten en collega-curatoren om de vraag te beantwoorden: ‘welk verhaal hoort een wetenschapsmuseum te vertellen?’

WETENSCHAP MOET FASCINEREN, NIET ENTERTAINEN

Wetenschap is geen *fun* en hoeft dat ook niet te zijn volgens Doom: “Het GUM is geen pretpark. Ik denk niet dat kinderen inzicht krijgen over wat wetenschap inhoudt door op een knop te duwen en vervolgens een bal te zien vliegen. Wat kinderen zo aantrekt in wetenschap, is het vrij exploreren dat gestuurd wordt door hun nieuwsgierigheid.

Het is het gevoel dat je hebt wanneer je je eerste microscoop cadeau krijgt en op zoek gaat naar dingen om eronder te leggen. Het GUM wil kinderen fascineren de voorwerpen voorleggen, waardoor ze op zoek gaan naar antwoorden.” Doom wil een vergelijkbare fascinatie oproepen

“

Het GUM wil niet hoofdzakelijk de geschiedenis van de wetenschap weergeven

bij volwassenen: “Als je iets onverwachts doet, creëer je een openheid bij mensen, waardoor ze zelf gaan onderzoeken hoe de dingen exact in elkaar zitten. Door bijvoorbeeld voorwerpen uit verschillende disciplines naast elkaar te zetten, gaan mensen beter kijken.”

GEEN UGENT-MUSEUM

Het GUM wil niet hoofdzakelijk de geschiedenis van de wetenschap weergeven of laten zien welke resultaten er gegenereerd zijn, maar wil vooral aanzetten tot kritisch denken. “Onze maatschappelijke rol bestaat eruit om de wetenschappelijke geletterdheid van mensen aan te scherpen”, zegt Doom. “We voorzien een plek waar wordt geduid hoe wetenschap nu precies werkt.”

Zo is het ook niet de bedoeling de geschiedenis van de universiteit te tonen aan de hand van een reeks sterwetenschappers. We hebben niet tot doel de UGent te verkopen. We hadden verwacht dat er druk ging komen om wel bepaalde wetenschappers in de kijker te zetten, maar die druk is niet gekomen vanuit het UGent-bestuur. Het zijn vooral onderzoekers die graag een bepaalde collega op een voetstuk zien staan. Toch hebben we dat niet gedaan, zodat we konden focussen op de meer fundamentele aspecten van wetenschap zoals samenwerken, twijfelen, meten, verbeelding en houvast zoeken in chaos.”

KUNST EN WETENSCHAP

Naast een bijzondere visie op de wetenschap gaat Doom nog een stapje verder en combineert ze wetenschap met kunst. Met een focus op het visuele stelt ze dat de link tussen wetenschap en kunst niet zo ver te zoeken is. “We laten mensen eerst kijken naar de objecten waardoor ze die zelf kunnen interpreteren. Dat is

EEN INTERVIEW MET MARJAN DOOM

DOOR DAVID MICHIELS & ELLA ROOSE
AFBEELDINGEN DOOR SOPHIE NUYTTEN & KARIN BORG

vaak ook hoe kunstenaars te werk gaan. Het is het object dat fascineert en als je meer uitleg wilt, dan moet je moeite doen om die verdiepende laag op te zoeken”, vertelt Doom. Ze vervolgt: “In de permanente collectie komt kunst nog niet zo sterk naar voren, terwijl dat in de tijdelijke tentoonstelling al veel meer het geval is. Vier hedendaagse kunstenaars brengen daarin hun werk, waarin de dialoog met wetenschap wordt opgezocht.”

Dat het GUM een plek is waar kunst thuishoort, kun je zien aan de kunstininstallatie bij de ingang en aan de gigantische muurschildering op de buitenmuur van het museum. “We zorgden ervoor dat de street artist **ROA** volledige artistieke vrijheid kreeg voor de muurschildering met de skeletten”, aldus Doom.

WAT MET DE KOLONIALE GEEST?

In het museum vind je ook enkele omstreken objecten. Zo hangt een selectie aan Afrikaanse maskers tussen de opgezette dieren. Die komen uit de gigantische etnografische collectie van de UGent. Op de vraag hoe ze als museum omgaan met de gevoeligheid die zulke objecten met zich meebrengen, antwoordt Doom als volgt: “Wij tonen bij elk object steeds de herkomst. Zelfs als we niet weten hoe het hier is terechtgekomen, zeggen we expliciet dat we het niet weten. We doen actief onderzoek naar herkomst en zoeken daarvoor naar de juiste onderzoekers.”

Het GUM-team is ingebed in de culturele en museumsector, waardoor ze mee in werkgroepen zitten die werken rond restitutie en het beleid daarrond. “Zowel over de etnografische als archeologische collectie van het GUM, kun je discussiëren of het al dan niet over roef gaat”, stelt ze. Daarom werkt het museum actief met *source communities*, waarbij ze met de ge-

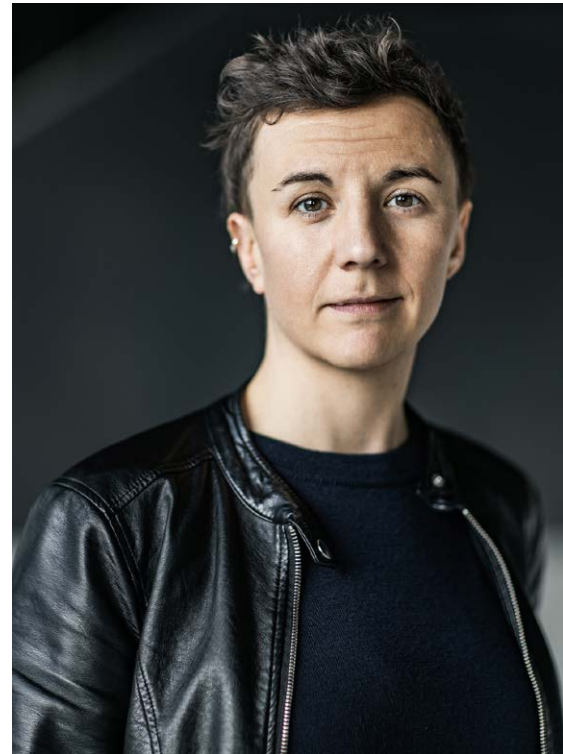
“

Wij staan open voor vragen rond restitutie

meenschappen zelf in gesprek gaan en hen vragen wat zij willen dat er met de objecten gebeurd. “Soms komt het voor dat een gemeenschap het object helemaal niet terug wil, of het goed vindt dat het object bij ons in het GUM staat”, duidt Doom. “Het is voor ons extreem belangrijk om daarover in dialoog te gaan met de gemeenschappen. Wij staan bovendien heel erg open voor vragen rond restitutie.”

HET TOPJE VAN DE IJSBERG

Er staan nu iets minder dan achthonderd stukken in het GUM. De rest van de collectie zit nog verspreid. “We zullen ervoor zorgen dat die stukken beschermd en geïnventariseerd worden en dat de collectie meer geactiveerd wordt”, deelt Doom mee. Volgens haar begint het allemaal bij inventariseren: “We moeten weten wat we precies hebben. Daarna moet de collectie consulteerbaar worden

door alles fysiek samen te brengen.” Het ideale scenario is volgens Doom dat men een digitale catalogus zal kunnen raadplegen en zo het object kan opvragen om te consulteren voor onderzoek of een practicum. De collectie raadplegen zou gebeuren in een leeszaal van een soort centraal depot. “We willen als museum focussen op *object based learning* en het tastbare ervan, zeker nu alles meer en meer digitaal wordt.”

ULTRA MONO (IDLES)

DOOR THIBAUT MEES

Ultra Mono komt binnen met een allesverwoestende stormram, eist alle aandacht in de kamer op en duwt hét medicijn tegen 2020 door je keel. De derde plaat van de Britse punk-outfit IDLES speelt verder op wat hen in het verleden al menig succes verleende: no-nonsense punk die gehoord wil worden. Voeg hieraan de poëtische teksten toe van frontman **Joe Talbot** en je hebt een winnende combinatie. Zijn stijl op dit album verschilt van het vorige 'Joy as an Act of Resistance' in die zin dat het, voor zover dat mogelijk was, nog directer is. De band is er ditmaal op gebrand geen enkele lettergreep te verspillen en herleidt zichzelf tot de essentie. Dit als aanklacht tegen de overvloed aan alle, vaak verkeerde, info die 2020 ons al bezorgd heeft. Zo zingt Talbot in het nummer 'Anxiety':

"Our government hates the poor
Cold leaders, cold class war
Keeping drugs you can't afford
So the poor can't buy the cure"

Brutaal eerlijk, kort en rauw. Die manier van schrijven is aanstekelijk. Elk nummer voelt aan als een anthem waarbij je je makkelijk vijfhonderd mensen kan voorstellen die het nummer meeschreeuwen. Ook muzikaal speelt de band het zonder al te veel verrassing. Zoals op eerdere platen zijn de bas en drum de constante die de ruimte geven voor Talbot en de gitaristen om een chaotische sound te creëren. Deze aanstekelijkheid en recht-voor-de-raap-stijl heeft echter een keerzijde: veel variatie kent het album niet. Maar is dat echt een probleem als de formule die de band gebruikt zo naadloos en met zoveel grootsheid wordt uitgevoerd? 'Ultra Mono' doet je hart sneller slaan, doet je geloven in verandering en is een must voor iedereen die genoeg heeft van vastgeroeste waarden en versleten dogma's.

AMONG US

DOOR BART KELCHTERMANS & DAPHNE LOX

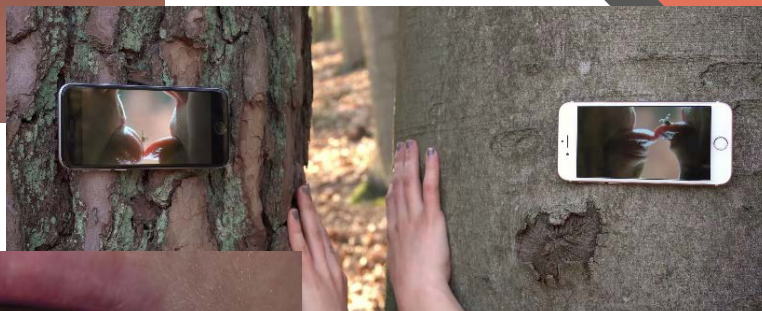
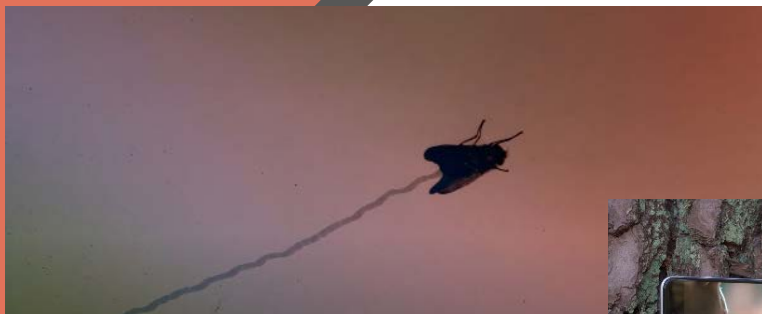

Een groep astronauten zit vast op een ruimteschip en voert taken uit om het draaiende te houden. Helaas heeft niet iedereen goede bedoelingen. Een saboteur werkt tegen en moordt de harde werkers uit. Wat klinkt als een akelige film van **Ridley Scott**, is eigenlijk het concept van een simplistische en cartoonachtige game. Uitgebracht in 2018 en na twee jaar waarin de game weinig aandacht kreeg, ontplofte het van de populariteit deze zomer onder invloed van Twitch-streamers.

Het principe is niet nieuw en kan bekend klinken bij liefhebbers van het spel 'Weerwolven'. Toch is 'Among us' verslavend door de gelimiteerde communicatie en stijgende paranoia. De *impostor* moet strategisch te werk gaan, chaos veroorzaken, volmondig liegen en afgezonderde bemanningsleden een kopie kleiner maken. De *crewmate* moet collega's in de gaten houden en taken tot een goed einde brengen.

Tijdens de bijeenkomsten discussiëren levende astronauten en stemmen ze op een verdachte. Dit is een chaos van beschuldigingen, alibi's en leugens. Veel spelers worden 'sus' (*suspicious*) genoemd, maar enkel diegene met de meeste stemmen wordt van het schip gegooid. Dan krijg je te horen of je een onschuldig bemanningslid de dood hebt ingestuurd of niet. De game blijft duren tot alle daders zijn ontdekt, of de bemanning is uitgeroeid.

Door het kleine team dat aan 'Among us' werkt, heeft de game soms een klungelige uitstraling en veel problemen. Er zijn talloze *cheats* te vinden, spelers vertrekken regelmatig in online games en vaak zijn er niet genoeg servers om iedereen te laten spelen. Ondanks dit alles brengt de game uren aan plezier voor spelers die de regels respecteren of vriendschappen willen testen die zelfs 'Uno' kunnen doorstaan.

ELIA CLAESSEN

DOOR SIXTINE BÉRARD

Iedere week biedt Portfolio een veelbelovende artiest de kans om hun werk voor de eerste keer met de buitenwereld te delen.

Je moet over een stevige portie lef beschikken om nu met volle goesting aan een artistieke carrière te beginnen. Kunstenaar **Elia Claessen** gaat daarboven niet alleen met subsidies, vilt en terpentijn tekeer: ook de aarde, de wortels en de mens worden kunstig aangeraakt. Ze graaft in boeken van **Donna Harraway**, wroet in het oeuvre van **Joseph Beuys** en trekt brandnetels uit de grond.

“Ik vind het heel belangrijk om te leren inschatten hoe alles in verband staat met elkaar. Als ik brood ga kopen, koop ik meer dan gewoon een brood. Er verandert iets in de relatie tussen mij en de verkoper. Er verandert iets in mijn eigen fysiologisch systeem. Er verandert iets aan de koren waarvan dat brood gemaakt werd. Ik probeer verder te kijken dan die hermetische actie van brood kopen.”

Claessen leert ons anders kijken naar een zondags bakkersbezoek en schetst hiermee ook hoe ze haar kunstenaarschap invult: het zichtbaar maken van de verbanden waaruit onze wereld gebouwd is.

Hiermee schopt ze ook tegen de klassieke structuren van de (beeldende) kunstwereld: ze rukt zich los van de traditionele vertoningswijzen. “Ik ben altijd geïntrigant geweest in de bodem en wat eruit groeit. Ik ben onlangs verhuisd en in mijn nieuwe tuin groeien brandnetels. Maar mijn kunstpraktijk fungeert niet als de transformatie van een gecontemporeerd object – in dit geval de brandnetels – naar de vertoning ervan op witte tentoonstellingsmuren. Ik ben nu iets aan het ontwerpen, een soort machine, die ervoor zou zorgen dat de brandnetels terug de bodem in gaan. Dat proces gebruikt mijn productiekrachten: alles muteert, neemt andere vormen aan, transformeert: zo ook de brandnetels.”

Maar ook Claessen zelf wil verbonden zijn aan wat er om haar heen groeit: “Ik wil mijn praktijk niet zien als mijn laboratorium, los van de wereld.” Haar praktijk vloeit rond termen als: mogelijkheden, scheppen, transformeren. “Het is heel belangrijk om te durven speculeren,” zegt ze met lichte fonkel in haar stem, “om ficties waar te nemen. Het is wonderbaarlijk waar we als mens toe in staat zijn.”

“ELKE VOLGENDE STAP WAS ER ALTIJD AL, NOG VOOR IK ER KLAAR VOOR WAS”

DOOR ARTHUR JACOBS & LUNA NYS
AFBEELDINGEN DOOR KORNEEL DEFIEUW

LUKAS LELIE: DE MAN DIE ZIJN VOLK KOEKEN LEERDE ETEN

Overenthousiaste veertigers, gekoelde chocoladekoeken, wekelijkse geurfitness en oude Brugse kaas: Gentse comedian Lukas Lelie fileert de hete hangijzers van de 21ste eeuw.

Nadat hij zijn kat de kamer uitstuurt wegens een te grote interesse in de regenjas van onze fotograaf, kunnen we zonder vrees voor een nieuw offensief plaatsnemen rond de keukentafel. Hoewel Lelie op het podium zijn gène graag cultiveert, vertelt hij zonder schroom. “Fotografen zijn soms de hel voor mij”, beaamt Lelie. “Ik doe niet aan gekke bekken trekken of dansen *on stage*”. Zijn comedyshows zijn gevuld met oneliners en gaan over de banale dingen des levens. Bij ‘De Ideale Wereld’ (DIW) tovert hij sketches op tafel met een kritische ondertoon. Toch liggen die twee volgens hem niet ver uit elkaar: “Bij DIW zit de satire vaak gewoon in het uitgangspunt van de sketch. We lezen bijvoorbeeld iets in de krant en proberen dat dan om te draaien of uit te vergroten. Zo krijg je de context van de sketch en dan vul je dat ook maar op met moppen die erin passen. Op die manier wordt de humor die je creëert uiteindelijk weer banaal. Het is niet dat wij daar intern urenlang maatschappelijke debatten over voeren.”

SATIRE IN THE DIGITAL AGE

Die sketches worden op sociale media onthaald met een aanzienlijke hoeveelheid likes en *shares*, maar op tv gaat het er anders aan toe. “Enkele jaren geleden was ik op een fuif in de Vooruit en gebeurde er wat ik al jaren hoopte dat er op straat zou gebeuren: ik werd aangeklampt door mensen over de sketch van de week ervoor. Het werd georganiseerd door Radio 1, dus het publiek bestond er voornamelijk uit veertigers. Toen had ik pas echt door wie ons tv-publiek was. Ze

zijn een pak ouder dan de online-kijkers, maar uiteraard minstens zo belangrijk.

“

Soms is de timing belangrijker dan het talent. Wees gewoon op de juiste plaats op het juiste moment!

De online fans kijken namelijk slechts hier en daar een video, maar geen volledige afleveringen. Het voordeel daarvan is wel dat de filmpjes die viraal gaan, net de hele goede zijn. De mindere worden niet opgemerkt. Ik spreek niet voor mijn winkel, maar dat helpt het imago van DIW zeker (*lacht*).”

“

Krokant koekje, chocolade erboven en witte melkcrème erin. Op mijn verjaardag op de redactie ga ik hier echt mee knallen

Lelie is aangenaam verrast dat hij ook op persoonlijk vlak digitale successen boekt. Zeker zijn YouTube-serie ‘Standaard Koekhandel’, waar hij andere comedians vraagt om hun favoriete koek te recenseren, verkoopt als zoete broodjes. “Ik

vind het wel zot dat YouTube voor mij persoonlijk een gelijkaardig effect heeft als DIW. Dat begon heel klein, maar gaandeweg wordt dat steeds bekender. Ik ga dat zeker niet overschatten, maar bij jongeren slaat het toch wel aan.” Er is bovendien een nieuw seizoen van ‘Standaard Koekhandel’ in aantocht. “Na ieder seizoen denk ik: ‘het is gedaan’. Maar uiteindelijk doe ik het gewoon te graag. Geen gebrek aan koeken in elk geval, en ook genoeg potentiële gasten.” De opnames coronaproof laten verlopen blijkt wel een uitdaging. “Anderhalve meter afstand houden in de koekenrayon zou er te belachelijk uitzien, dus heb ik 70 euro neergeteld voor een plexiglas dat tussen mij en de gast kan staan. Het ziet er wel een beetje uit als een potentieel moordwapen, dus hopelijk laten ze me binnen. Dat zijn van die praktische details waar ik steeds van schrik als ik iets maak op eigen houtje. Als ik bij DIW om iets vraag, staat het er gewoon twee uur later.”

VAN DROOM NAAR DAAD: HET ZIT HEM IN DE TIMING

Na zijn studententijd aan het Royal Institute for Cinema and Sound (RITCS) in Brussel was hij klaar om enkele jaren in de supermarkt te werken en hier en daar wat stand-up te doen, maar het draaide anders uit. “Ik heb uiteindelijk maar drie maanden in de Louis Delhaize gewerkt. Daarna won ik Humo’s Comedy Cup en mocht ik beginnen bij Woestijnvis. Steven Mahieu zag me die avond bezig en vertelde mijn huidige manager dat hij mij grappig vond. Zo had ik plots een manager. Mahieu nam mij ook

mee als voorprogramma voor zijn zaalshows. Daarnaast maakte ik samen met **Sander Vanderveeren** (oud-huiscartoonist *Schamper, red.*) en **Timm Knaeps** 'Comedy Karaoke'. Dat werd opgemerkt door Woestijnvis en niet veel later kon ik bij hen beginnen. Het is na mijn studies dus zeer snel gegaan. Elke volgende stap was er altijd al, nog voor ik er klaar voor was. Toen ik meteen na Comedy Cup bij DIW begon, was dat zelfs te vroeg voor mij. Dat is ook de reden dat ik na één seizoen andere dingen gedaan heb vooraleer ik ben teruggekeerd." Zijn succesverhaal lijkt dus niet eenvoudig te kopiëren. "Inspiratiele raad voor beginnende stand-ups heb ik niet meteen in de aanbieding. Soms is de timing belangrijker dan het talent. Wees gewoon op de juiste plaats op het juiste moment! Prachtig advies, hé! (*lacht*)"

LOS ANGELES AAN DE LEIE

Lelie noemt zijn huidige woonplaats, Sint-Amandsberg, wel eens het Vlaamse Hollywood van de stand-up. "Ik ga dat blijven herhalen, dan komen de nieuwelingen vanzelf wel. Het epicentrum van

de Vlaamse comedy ligt eigenlijk in Antwerpen, maar voor 'Standaard Koekhandel' moest ik de mensen op een maandagochtend tot in Sint-Amandsberg krijgen. Daarom zocht ik initieel vooral mensen uit de buurt. Zo kwam ik tot de vaststelling dat heel wat comedians, zoals **Lieven Scheire** of **Gunther Lamoot**, vlakbij wonen."

“

Ik heb nog opgetreden in de homes van de UGent, dat zou ik nog wel eens willen doen

De Gentse stand-upscene concentreert zich in de praktijk rond enkele cafés. "De Villa Volta, dicht bij de Overpoort: dat is een plek waar de voorbije tien jaar heel veel bekende stand-ups kwamen. Sinds een goed jaar heb je ook de Roes Comedy Club, meer in het centrum. Stand-up heeft doorgaans geen hip imago, maar daar be-

staat het publiek ook altijd wel uit jonge mensen. Die zijn meestal echt moeilijk te bereiken." Hij vindt een studentenpubliek echter zeer fijn. "Ik heb met **Edouard De Prez** en Sander Vanderveeren nog opgetreden in de homes van de UGent. Fabiola, Vermeylen, en ook in de Thermanal: dat was echt ambiance toen. We kwamen de studenten voorzien van een halfuur blok-pauze. Dat zou ik nog wel eens willen doen." Lelie heeft hoe dan ook een voorliefde voor optredens in Gent. "Als je mij vraagt om voor een groot bedrag in Limburg te spelen of gratis in Gent, dan kies ik Gent."

KOEKEN, KOEKEN, KOEKEN

Dankzij zijn fascinatie voor koeken werd hij door enkele fans tot 'koekenpaus' gedoopt. "Ik hou écht heel erg van koeken. Ik schrijf nu aan een nieuwe zaalshow en die gaat ook weer over eten. Ik vraag me soms af of ik niet te veel op dezelfde nagel zit te kloppen, maar uiteindelijk blijven er ook liedjes over liefde gemaakt worden. Eten is een alomtegenwoordig thema, dat heel aanwezig is in het leven van de gemiddelde mens."

Een tijdje geleden liep de Gentse comedian corona op. Hij kwam er niet ongehavend uit: "Ik ruik nog steeds niets, maar blijkbaar is dat normaal. Gelukkig heeft mijn smaakzin niet afgezien, anders zou ik moeten faken tijdens 'Standaard Koekhandel'. Een bevriende huisdokter vertelde me dat het nuttig kan zijn om je geur te trainen zodat die sneller terugkomt, dus nu doe ik aan intensieve geurfitness. Ik probeer toch wel een ritme aan te houden van om de twee dagen. Mijn vriendin steunt mij daarin. Vaak denk ik dat ik opnieuw kan ruiken, maar als ik een blinde test doe, valt die illusie meteen weer weg. Dan gok ik koffie, als het eigenlijk oude Brugse kaas is." Lelie zou ons de scoop van de wedergeboorte van zijn geurzin wel gunnen, maar met zijn neus in de koffiepot bekent hij niets te ruiken.

POLITIEK CORRECTE KOEKEN

Onlangs kwam er naast de Leo ook de vrouwelijke variant Lea op de markt, volgens sommigen een teken van seksisme. "Ik begreep dat er iets rond te doen was, maar die koek was om geld in te zamelen voor 'Think Pink'. Ik vond dat dus

“

Ik ruik nog steeds niets,
maar blijkbaar is dat
normaal

iets goeds. Persoonlijk vond ik het niet genoeg om seksistisch te zijn, maar mijn vriendin vond dat bijvoorbeeld wel." Voor Lelie was het niet de eerste keer dat er maatschappijkritiek binnensloep in de koekenrayon.

LANG ZAL HIJ LEVEN

Voor zijn dertigste verjaardag heeft Lelie een verrassing in petto voor zijn collega's bij DIW. "Het heet Kinder Cards en als je dat in je koelkast legt... Dat is fantastisch, man. Krokant koekje, chocolade erboven en witte melkcrème erin. Op mijn verjaardag op de redactie ga ik hier echt mee knallen. Mensen gaan dat nog niet kennen. Ik ga mij daar echt populair mee maken." Het is in de koekenwereld erg lastig om niet impliciet reclame te maken voor die grote voedselbedrijven. "Dat is iets heel moeilijks, waar ik echt mee bezig ben. Het is uiteindelijk een merkenkermis in de koekenrayon. Lotus, Kinder, Milka: het kan niet op! Ik probeer daar niet in mee te stappen door het hopelijk voldoende cynisch te maken op de juiste momenten. Ik probeer ook altijd te vermelden dat koeken vergif zijn. Dat zou ik niet mogen zeggen als ik in de zak van de marketingmolen zat."

Lelie is bovendien in het bezit van wetenschappelijk bewijs dat de merkgetrouwheid van koekconsumenten tanende is. "Twee jaar geleden deed ik een experiment op de redactie met mijn verjaardag. Ik had Olé's en Leo's door mekaar gelegd en vroeg mij af welke er nu het eerste weg zouden zijn. Wat bleek? Ze waren allebei even populair. Het is blijkbaar echt doorgedrongen dat het krak hetzelfde is. Voer dat experiment zeker ook eens uit, zodat we meer data hebben."

"Vorig jaar had ik in Standaard Koekhandel **Wouter Deprez** over de vloer en die koos Melo-cakes. We noemden dat allebei consequent Melo-cakes en uiteraard stonden de comments vol met mensen die vroegen waarom het zo politiek correct moest. Anderzijds waren er mensen in mijn omgeving die vroegen waarom ik die benaming niet aangekaart had. Ik vind dat niet nodig op zo'n moment. Wij waren gewoon over koeken bezig en dan word ik verweten dat ik een kans laat liggen om debat te voeren. We stonden daar met twee mensen die daar al voorbij waren. Je bent pas op dat volgende niveau als je dat gewoon niet meer hoeft te behandelen."

De menstruatiecup: wonderproduct voor de toekomst?

Als menstruerend persoon gooi je doorheen je leven zo'n 10.000 tampons of maandverbanden weg. Dat is vergelijkbaar met je eigen lichaamsgewicht in menstruatieproducten. In een tijdperk waar de ene milieuramp na de andere plaatsvindt, moet er ondertussen toch een ecologisch alternatief bedacht zijn om deze gigantische afvalberg tegen te gaan? Inderdaad, hier is de menstruatiecup.

De menstruatiecup is een herbruikbaar hygiënisch product dat je tijdens de menstruatie vaginaal inbrengt. Anders dan een tampon of inlegkruisje, neemt de cup geen bloed op, maar houdt het de menstruele vloeistoffen vast en voorkomt het dat die uitlekken tot je de cup weer uitneemt. Menstruatiecups zijn gemaakt van flexibele siliconen of latex en hebben de vorm van een bel met een steeltje. Het belgedeelte houdt het bloed vast en het steeltje gebruik je om de cup in te brengen en uit te halen. Nadat de cup is uitgenomen, giet je het bloed weg, spoel je de cup uit en kan je hem weer inbrengen. Op het einde van de cyclus hoor je de cup in water te koken om alle bacteriën te doden, waarna je hem kan opbergen om volgende maand opnieuw te gebruiken.

Een belangrijke reden om de cup te overwegen, is dat hij je geld kan besparen. Een menstruatiecup koop je één keer aan voor ongeveer twintig euro en kan je dan tien jaar lang gebruiken. In één jaar geef je meer

dan honderd euro uit aan tampons en inlegkruisjes. Na tien jaar heb je dus duizend euro bespaard.

Met dit wondermiddel bespaar je niet alleen geld, maar red je ook de natuur. De menstruatiecup is tien jaar lang herbruikbaar, dat is dus tien jaar aan tampons en maandverbanden die niet terechtkomen op die toch al omvangrijke afvalberg.

Ten slotte is de menstruatiecup ook veiliger dan tampons. Wanneer je een tampon langer dan acht uur laat inzitten, kan je immers het toxisches-hocksyndroom oplopen. De cup daarentegen kan je met gemak twaalf uur laten zitten en moet je dus maar twee keer per dag verversen. Als je een cup gebruikt, komt je geliefde bloedmachine dan ook niet in contact met de chemische stoffen waarmee tampons en maandverbanden behandeld worden.

Maar pas op, het vergt wel wat oefening om de menstruatiecup te leren gebruiken. Je kan niet zomaar aan een touwtje trekken om de cup te verwijderen, zoals bij een gewone tampon. Daarnaast kom je ook in contact met bloed, waardoor sommige mensen de cup niet aangenaam vinden.

Met het oog op de toekomst is het geen slecht idee om de afvalberg tegen te gaan en geld te besparen. Dankzij dit kleine wonderproduct komen we in ieder geval een stap dichterbij een ideale wereld.

MEER SCHERMTIJD VOOR DIVERSITEIT

GEBREK AAN DIVERSITEIT BLIJFT EEN PROBLEEM IN DE AUDIOVISUELE SECTOR

De laatste jaren wierpen hashtags zoals #MeToo, #OscarsSoWhite en #OscarsSoMale donkere schaduwen over de audiovisuele sector. Film Fest Gent discussieerde op de Dag van het Diverse Filmberoep (vrijdag 16 oktober) over het belang van diversiteit en representatie.

“Mannen vertegenwoordigen ongeveer 75 tot 80 procent van de mensen die op het beeldscherm verschijnen”, zegt **Sofie Van Bauwel**, professor media- en genderstudies aan de UGent. “Dit percentage geldt voor fictie, maar ook voor non-fictie. Bij nieuwsprogramma’s zijn de ankers, journalisten en geïnterviewden vooral mannen. Achter de schermen is de situatie nog slechter, maar daarover zijn weinig cijfers beschikbaar omdat de sector een grote in- en uitstroom kent. We zien wel dat slechts vijftien tot twintig procent van de regisseurs en scenaristen vrouwen zijn.”

Hoe komt het dat, net zoals in veel delen van het professionele leven, het moeilijk is voor vrouwen en andere sectoriële minderheden om door ‘het glazen plafond’ te stoten? “Het financieringsprincipe van films speelt hierbij een grote rol”, aldus Van Bauwel. “Vanaf je een succesvol gesubsidieerd project afgeleverd hebt, is de kans om later subsidies te krijgen goter. Beslissingen over die subsidies liggen echter vaak in de handen van mannen, waardoor vrouwelijke kandidaten meestal genegeerd worden.”

“Deze theorie geldt ook bij de uitreiking van filmprijzen als de Oscars. Juryleden vellen een oordeel over films op basis van wat ze zelf goed vinden. Mensen zullen films nomineren omdat het lijkt op wat ze zelf maken of iets dat dominant

aanwezig is in de samenleving. Tot voor kort waren het bijna allemaal cis-, witte, heteroseksuele juryleden van middelbare leeftijd die besloten over de nominaties, dus is het ergens logisch dat het merendeel van de winnaars ook uit die groep kwam.”

“

Mannen vertegenwoordigen
75 tot 80 procent van de
mensen op het beeldscherm

DE STRIJD VOOR DIVERSITEIT

De problemen mogen dan wel duidelijk zijn, maar wie heeft de oplossing in handen: de beleidsmakers, de sector of de kijker? Van Bauwel stelt dat alle spelers hun krachten zullen moeten bundelen om dit probleem aan te kaarten. “Ten eerste is er nog werk bij het aanvragen van financiering voor een audiovisueel project. Er zou een soort keurmerk moeten gebruikt worden dat garandeert dat producenten binnen hun projectontwikkeling oog hebben voor diversiteit. Het gaat hierbij niet alleen over de medewerkers van het project, maar ook over hoe je aan de slag gaat met evenwichtige beeldvorming op vlak van kleur, gender, leeftijd of functionele diversiteit.”

Kunnen diversiteitsquota bij het verdeelen van projectfinancieringen een oplossing zijn? “Quota bij het selectieproces worden vaak gezien als dé manier om bij het prille begin van een project een bepaalde diversiteit te garanderen, aangezien diverse eisen automatisch tot diverse kandidaturen leiden. Het zou goed zijn dat we in de toekomst zonder quota zouden kunnen, maar we zullen ze nog een tijdje nodig hebben. Als de verandering op gang is gekomen, kan je die opnieuw achterwege laten.”

“Eigenlijk moet de strijd voor meer diversiteit al in het onderwijs beginnen. Het curriculum is dringend toe aan een

verdere feminisering en dekolonisatie. Je moet maar eens tellen hoeveel vrouwelijke regisseurs er worden besproken in filmvakken aan de universiteit en hogescholen. Er zijn natuurlijk veel minder films gemaakt door vrouwen, maar er zijn zeer straffe dingen gedaan. Er moeten meer diverse stemmen opgenomen worden in het lessenpakket en die mensen moeten ook vaker de kans krijgen om les te geven aan filmscholen. Zo toon je dat er ook andere rolmodellen kunnen zijn dan de stereotypes die nu het curriculum beheersen.”

#METOO ALS KANTELPUNT

In 2017 brak de #MeToo-beweging uit. Het zog daarvan werd het belang van een grotere diversiteit in de audiovisuele sector duidelijk. “Aan de ene kant heeft #MeToo de diverse vormen van grensoverschrijdend gedrag aan de kaak gesteld en werden er protocollen en gedragscodes opgesteld. De vele getuigenissen doorbraken het taboe rond grensoverschrijdend gedrag, waardoor er een grotere bewustwording is ontstaan. In de slipstream van die discussie is het verhaal over het gebrek aan diversiteit gevolgd: discussies over representatie op en naast

het scherm en de loonkloof kwamen op de voorgrond. We zien nu ook dat de industrie echt op zoek is naar oplossingen voor die problematiek en dat mensen zich organiseren om die zaken aan te pakken. Zo heb je in België organisaties zoals WANDA en WIFTM Belgium die proberen om problemen aan te kaarten, te wegen op het beleid en zichtbaarheid te creëren.”

“

Het curriculum is dringend toe aan een feminisering en dekolonisering

HET BELANG EN DE OPPORTUNITeiten VAN DIVERSITEIT

Waarom is het nu zo belangrijk om meer diversiteit op het scherm te tonen? “Het principe ‘if she can see it, she can be it’ is van toepassing op een heel aantal groepen. Als je nooit een man in een zorgfunctie ziet, is de kans ook klein dat je als man zult denken ‘dat is iets voor mij’ en zo krijg je ook minder mannen die doormaken in zorgfuncties.” Hetzelfde geldt

voor de audiovisuele sector. De media mogen dan wel geen exacte spiegel van de werkelijkheid zijn, maar er is toch een aanwijsbaar verband. Diversiteit tonen is evenzeer van groot belang in fictiegenres. Aspecten van, bijvoorbeeld, sciencefiction zoals futurisme maakt het een uitstekend medium om over diversiteit te fantaseren en zo de grenzen rond genderidentiteit te laten vervagen.”

De laatste jaren ontstond er geleidelijk aan een verschuiving naar het creëren van inclusief materiaal. “Vooral televisie- en streamingplatformen zoals Netflix beseffen hoezeer het loont om meer mensen te vertegenwoordigen. Door de verschillende leefwerelden van mensen weer te geven op het scherm gaan meer mensen zich zo kunnen associëren met die verhalen. Die shift blijft echter vaak beperkt tot de televisiewereld omdat die wat meer los staat van het auteursaspect en het prestige van de cinema. Als filmmakers een breed publiek willen aantrekken, spelen ze maar beter strategisch in op die nood aan diversiteit. Kijk maar naar films als ‘Black Panther’ of de films van **Bilal Fallah** en **Adil El Arbi**: die doen het zeer goed. Ze zijn het bewijs dat representatieve, inclusieve en diverse beeldvorming loont.”

Film Fest Gent vertoont de veertien uren durende documentaire van regisseur **Mark Cousins** ‘Women Make Film: A New Road Movie Through Cinema’. Hierin doceert hij filmgeschiedenis uitsluitend aan de hand van door vrouwelijke filmmakers geregisseerd materiaal. De film wordt opgesplitst en vertoond in vijf delen in Sphinx Cinema, van maandag 19 tot en met vrijdag 23 oktober.

Opluchting alom: eindelijk is er een regering. Maar we werden allen om de tuin geleid, want er werd een tweede regeerakkoord gesmeed, dat krachtiger en ingrijpender is dan het eerste. Wat hebben De Croo en co te verbergen?

De kersverse regering gaat in dit geheime akkoord regelmatig haar federale boekje te buiten: zo werd buiten de wil van de Vlaamse regering om een maatregel omtrent mentale gezondheid doorgevoerd. Omdat CD&V merkt dat de besparingen in de geestelijke gezondheidszorg op Vlaams niveau desastreuze gevolgen hebben en omdat talloze pogingen door minister van Welzijn **Wouter Beke** geen effect hadden, wil de partij het nu goedmaken. Aangezien Bekes methode – passief kijken naar een wachtlijst en om het jaar eens een rode neus opzetten – geen effect bleek te hebben, gooit de partij het over een radicaal andere boeg: ze gaan effectief iets doen. Partijvoorzitter **Joachim Coens** zal hoogstpersoonlijk bidden voor het zielenheil van de Vlaming. Klinkt dat wat magertjes? Hou er dan rekening mee dat Coens dit drie maal per dag zal doen en dat het ritueel telkens zal bestaan uit een onzevader en niet minder dan drie weesgegroetjes.

Er is in het document ook ruimte voorzien voor ouderwetse postjespakkerij en politieke koehandel. **Petra De Sutter** kreeg de gloednieuwe bevoegdheid 'vernietigen en vervangen van de fundamenteën van de westerse maatschappij' in de schoot geworpen. Zij zal ook de werkgroep rond conversietherapie leiden, die van alle Belgen transgenders moet maken. Open VLD gaat dan weer aan de haal met het abonnement op de tv-studio van VTM Nieuws, wat voorheen van de N-VA was. Bereid u voor op goddeloos veel **Vincent Van Quickenborne**. Verder vinden we wat traditionele ruilhandel. **Conner Rousseau** zal Joachim Coens een

spoedcursus sociale media geven en hem leren hoe hij selfies moet maken. Daar tegenover staat dat Coens niet meer zal gniffelen als het over de nieuwe naam van de

“
Petra De Sutter zal ook
de werkgroep rond
conversietherapie leiden,
die van alle Belgen
transgenders moet maken

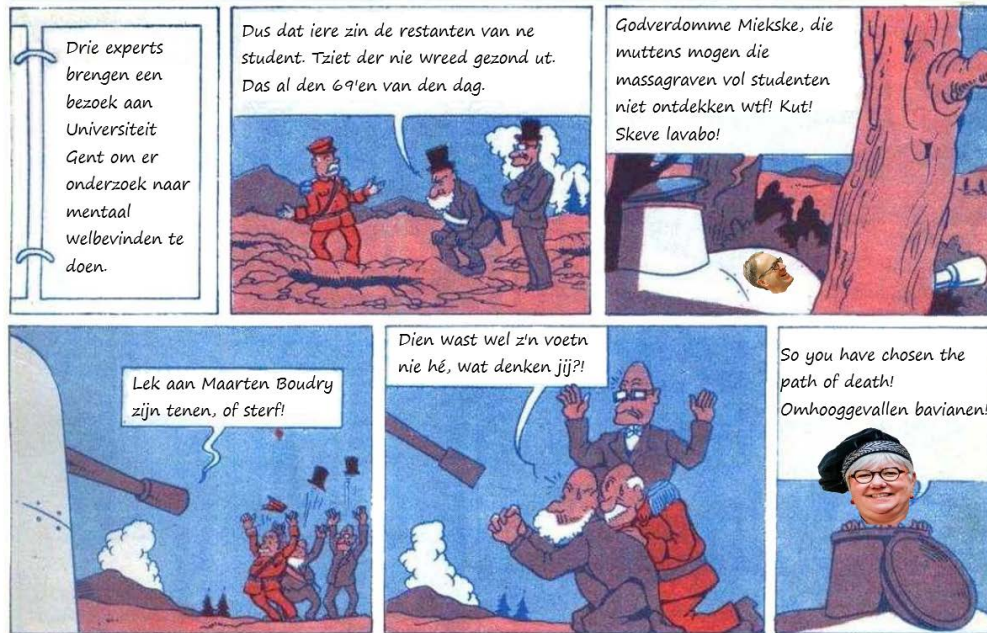
sp.a gaat en Rousseau niet meer met 'jongetje' zal aanspreken als hij niet in kostuum is. De andere voorzitters moesten beloven Coens nooit meer 'ruitenboer' te noemen als hij zijn kenmerkende jas aanheeft. De CD&V-voorzitter eist respect voor zijn roots.

Grote infrastructuurwerken zijn er niet gepland, enkel de Wetstraat zal een serieuze make-over krijgen. De rechterrijstrook krijgt een reusachtige sleeve-tattoo en de naam wordt gewijzigd naar 'Rue de Bouchez'. Het is niet duidelijk wie dat in het akkoord binnensmokkelde. Een andere merkwaardige maatregel zijn de subsidies voor elektrische bakfietsen, hippe koffiebars en fabrikanten van mutsen voor in de zomer. Groen is blij dat het zijn kiespubliek tevreden kan stellen zonder al te veel structurele ingrepen. Nog een punt dat een duidelijke groene stempel draagt, is een nieuwe energiebron die de kernuitstap tegen 2025 mogelijk moet maken. Om het land ook in de winter van voldoende stroom te kunnen voorzien, zullen witte vijftigplussers gedwongen worden om naar filmpjes van klimaatspijbelars te kijken, terwijl een imam even verderop verzen uit de koran opzegt. Groen vertrouwt erop dat hun woede voldoende energie kan produceren. Voor noodgevallen werkt men aan een manier om ook de negatieve energie uit HLN-commentaren te kunnen aftappen. Tegen de sinterklaasperiode zou een proefversie beschikbaar moeten zijn.

Ten slotte heeft men ook aan de cdH gedacht. Ter compensatie voor hun niet-deelname aan de formatie en de regering krijgen de Franstalige christendemocraten iedere week een boeketje vergeet-me-nietjes toegestuurd. Zij reageerden alvast verheugd: "Wat fijn dat iemand nog weet dat we bestaan."

DE AVONTUREN VAN RIKKIE EN MIEKSKE

Een duidingsprogramma met inhoud: het nieuwe normaal?

DOOR SIXTINE BÉRARD

De liegende afspraak

Vrijdagavond barstte een bom van verontwaardiging in heel Vlaanderen: de drie gasten in 'De Afspraak op Vrijdag' waren allen uitgenodigd op basis van hun relevantie en expertise. Opmerkelijk is ook dat er ditmaal geen oude, witte mannen aan tafel zaten. Tegen het einde van de aflevering lag de VRT al onder vuur in een open brief van **Rik Torfs** die ondertekend was door het gros van de Vlaamse éminence grise. "Het zijn politiek correcte tijden, en vanavond werd weer eens duidelijk wie daar de grootste slachtoffers van zijn: wij", schreef Torfs.

Een reconstructie van deze bizarre gebeurtenis kunt u woensdag verwachten in 'Pano', maar wij konden al spreken met de directeur van de VRT-nieuwsdienst, **Bert van Peeters**.

Uw ombudsdienst werd dit weekend overspoeld met getuigenissen. Kijkers wisten niet wat ze zagen toen 'De Afspraak' plots een genuanceerde talkshow was, met gasten gekozen op basis van hun kwaliteiten en niet hun vermogen om te polariseren. Hoe is dat kunnen gebeuren?

"Toen de gastenlijst werd samengesteld, was ik aan het onderhandelen met de redactie van 'Het Journaal' om minder schermtijd te geven aan een reportage over de zogenaamde gevolgen van 'kapitalisme' op de klimatologische toestand in India. Ik heb er uiteindelijk voor kunnen zorgen dat we een reporter hebben afgestuurd op de verkiezing van 'mooiste gevel van Erps-Kwerps'. Je moet de mensen hoop geven. Die reportage werd een knap staaltje nietszeggende journalistiek, waar wij als redac-

tie voor bekendstaan – en terecht. Over 'De Afspraak op Vrijdag' kan ik me dus niet uitspreken. Weet wel dat we het welzijn van onze kijkers hoog in het vaandel dragen. Of zoals **Gert Brents** (de winnaar van 'mooiste gevel van Erps-Kwerps', red.) zou zeggen: "Niets is mooier dan mijn gevel en traditie."

www.gentsestudentenraad.be

LAAT JE HOREN!

WORD STUVER

VERTEGENWOORDIGER

STUDENTEN

Contacteer je facultaire studentenraad
en engageer je voor je opleiding